

DRAGILOR NOȘTRI TRICOLORI,
O FIERBINTE URARE DE SUCCES,
LA DEBUTUL ÎNTR-O NOUĂ EDIȚIE
A CAMPIONATULUI MONDIAL!

ASTĂ-SEARĂ, LA HELSINKI:

FINLANDA — ROMÂNIA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII

330

MIERCURI
20 SEPTEMBRIE 1972
12 PAGINI
2 LEI

STADIONUL OLIMPIC, ORA 18,30:

ROMÂNIA

RĂDUCANU

SĂTMĂREANU
DOBRĂU
DINU
N. IONESCU

DUMITRU
NUNWEILLER

LUCESCU
DOMIDE
NEAGU
FI. DUMITRESCU

ARBITRU: ȘTEFAN EKSZTEIN (POLONIA)

FINLANDA

NEVANPERA

KOSONEN
RAJANTIE
SAVIOMAA
RANTA

HEIKKILÄ
TOIVOLA
FORSSELL

RISSANEN
PAATELAINEN
NUORANEN

DUMINICĂ SE REIA DIVIZIA A
ETAPA A IV-a PROGRAMEAZĂ
JOCURI DE MARE INTERES
SÂMBĂȚĂ, PE STADIONUL „23 AUGUST”,
ORA 18,30, UN DERBY ATRACTIV:

**RAPID —
STEUA**

Înaintea decolării spre Helsinki, în incinta elegantului aeroport internațional Otopeni, cei patru atacanți ai naționalei — NEAGU, FI. DUMITRESCU, LUCESCU și DOMIDE — în bună dispoziție. Fie ca optimismul lor să se concretizeze, azi, și pe... tabela de marcaj a stadionului olimpic din capitala Finlandei.

Foto: Ion MIHAICA

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

Neagu, vigurosul virf al Rapidului, este, dacă vrei, un barometru în fotbalul nostru. El reprezintă, prin temperament (și nu numai prin asta), celebrul virf de lance visat de orice antrenor de fotbal din lume. Pe de altă parte, însă, Neagu, la care dorul de aventură se îmbină aproape firesc cu hazardul, îi invită la prudență pe toți tehnicienii care fac suma aritmetică a potențialului unei echipe. Iată de ce, Neagu a fost și este lăsat (descori) la... vatră, lui fiindu-i preferați, în general, jucătorii la care coeficientul de risc este mult mai mic.

Ultima chemare la lot a lui Neagu nu face excepție de la regula jocului. El a fost adus în extremis, ca o ultimă carte, într-un moment în care așii autentici (sau falși) au fost „tăiați”, cu o oarecare ușurință, de realitățile jocului.

Acestea fiind zise, dați-mi voie să rămân o jumătate de oră în tovărășia celui pe care am cunoscut să-l numesc cindva Cappellini — apropiere „ireverențioasă”, care a scandalizat foarte multă lume, dar care, până la urmă, a evoluat în avantajul înaintașului nostru. (Să ne amintim, de pildă, că, în timp, ce Neagu a jucat la Guadalajara, „prototipul” său, Cappellini, a rămas acasă, în Italia).

— Cum te simți din nou în lot, Sandule?

— Am început să mă obișnuiesc cu felul în care sînt chemat la lot. Iată, de pildă, pentru Craiova, n-am fost chemat. Și vă rog să mă credeți, nu știu de ce. Ultimul meu meci în echipa națională, înainte de Craiova, s-a întâmplat să fie la Belgrad, unde, așa cum a spus toată lumea, și mai ales antrenorul Angele Năulescu, am jucat bine.

— Ți-ai aduc aminte de formidabila ocazie pe care ai avut-o în ultimele minute?

— Cum să nu-mi aduc aminte! Dacă aș fi marcat și golul acela aș fi putut să mă las de fotbal. Am deschis seria golurilor românești la Guadalajara, am egalat în ultimele minute Ungaria la București. Am egalat și la Belgrad. Dacă aș fi avut norocul ca mingea să venită de la Domide să se ducă cu numai 30 de cm mai în stînga probabil că aș fi reușit, în sfîrșit, să nu fiu cel mai huiduit jucător român, așa cum sînt astăzi.

— Te supără atitudinea unor dintre spectatori?

— M-am obișnuit și cu asta. Sînt huiduit pe absolut toate terenurile din țară, cu excepția Giuleștilor. Descori lini vine să plîng de ciudă. N-am înțeles niciodată de ce sînt tratat astfel. N-am înțeles de ce e huiduit înaintașul care-l urmează pe Oblemenco în clasamentul golgeterilor și de ce sînt ferțiți zeci de înaintași care marchează cît fundașii de pe timpuri. Spectatorilor le e mai comod, desigur, să gîsească un cal de bătaie. La ce bun să mai faci un efort de gîndire ca să descopere un alt subiect de luat în rîs? Da nu-i nimic! Cu toate huiduielile, eu rămîn autorul golului de la Guadalajara, al „capului” de la Stuttgart și al altor altor goluri marcate sau doar visate.

— Cu cine îți place să colaborezi la echipa națională?

— Cu Dobrin, desigur. Din păcate, însă, am foarte rar ocazia. El e un fotbalist care astăzi joacă și mine nu joacă. Pe de altă parte, nici eu nu sînt prezent mereu. După Meșic nu știu dacă am jucat un meci întreg. E foarte greu să ajungi să te înțelegi cu cineva

NEAGU

„SÎNT DOAR

UN JUCĂTOR

AL SITUAȚIILOR

GRELE“

în condițiile astea. La Guadalajara a trebuit să mă împac cu Dumitrache, care și el joacă de capul lui. Apoi, a trebuit să mă potrivesc cu o mulțime de înaintași. Ba cu Dembrowschi, ba cu Domide, ba din nou cu Dobrin. Unde mai pui că m-au încercat și cu Tătaru, la olimpic! Aș vrea să-l văd pe Cruyff jucînd cu altcineva decît cu Keiser. Sînt sigur că n-ar mai putea să joace cum joacă, Cruyff este un om care are în permanență, lîngă el, o ordonanță. Această ordonanță se numește Keiser. Fără Keiser, Cruyff nu este posibil. Vă rog să mă ferțiți dacă ajung să vorbesc de mine imediat după ce am vorbit de Cruyff, dar sînt nevoit să amintesc că pe mine nu m-a servit niciodată nimeni, de la Dumitriu II încoace. Nici măcar Dumitru, și nici măcar Marin Stelian, din care probabil ar să fac pînă la urmă un golgeter, deși rolurile ar fi trebuit să fie inversate.

— Care sînt virfurile europene care-ți plac cel mai mult?

— Cele mai bine cotate sînt — nu spun o noutate — Gerd Müller și Cruyff. Mie, însă, îmi place cel mai mult Boninsegna. Pentru Gerd Müller joacă o echipă întreagă. El are o singură misiune: să se răsucescă în careul de 6 metri. Cruyff, de asemenea, are lungi perioade de odihnă, pe partea stîngă a terenului, unde așteaptă ca adversarii lui să adoarmă. Boninsegna, în schimb, se bate mereu cu fundașii săi direct

și cu toți cei pe care îi întîlnește în cale. Și drumul lui nu este scurt ca al lui Gerd, în careul de 6 metri, ci pe tot terenul echipei adverse. Dacă vrei, mie îmi place Boninsegna pentru că, într-un fel, îi simt tovarăș de suferință. El are întotdeauna doi oameni în față: unul lipit de el și unul ceva mai departe la pîndă, gata să-l secere. Eu mă aflu în aceeași

situație. Am întotdeauna în fața mea doi oameni gata să mă facă sandwich... Uneori mă gîndesc că greșesc insistînd prea mult ca virf de atac, dar mă trage așa. Mie îmi place să mă duc la gol. Alții sînt mai deștepti ca mine. Iată, de pildă, Dumitrache. Un timp, s-a bătut în fața porții, a sărit la cap, a driblat, s-a ciocnit cu fundașii, s-a strecurat, și-a rupt tricoul, a căzut, a plonjat în plasă... De la o vreme, însă, a

cam tras pe dreapta. Așa s-a întâmplat și la Guadalajara. El a încercat să joace și pe dreapta și pe stînga, numai eu am rămas în față, la bătaie. Probabil că din asta mi se trag și huiduielile. E imposibil să-ți reușească totul, acolo, în față... Dar cine-mi va putea lua vreodată primul gol de la Guadalajara și penalty-ul pe care i l-am dăruit lui Dumitrache tot dintr-o rostogolire spre poarta adversă cu Zlocha cu tot...

— Crezi că ai resursele necesare postului de titular în echipa națională?

— Chestiunea se pune altfel. La echipa națională ori vrei să joci cu virf de atac ori vrei să joci cu „țesători de pase” cu care sperî să intri în poartă așa cum s-a întîmplat în meciul cu Cehoslovacia de la București cînd Dobrin a scos din cursă cîțiva oameni, a tras la gol, mingea a fost respinsă și Dembrowschi a marcat. Jocul cu virf de atac presupune niște obligații speciale pentru echipa întreagă. Virful de atac oricît ar încerca el să fie combinativ nu prea reușește. Eu nu pot să fac ceea ce face Dobrin, iar Dobrin nu poate să facă ceea ce fac eu — asta s-a văzut și la Craiova. Din păcate, la noi, oamenii se lasă deseori furați de față. Dacă Dobrin a marcat un gol cu capul, de la cîțiva metri, în meciul cu Cehoslovacia, la București, el a și fost uns, într-o clipă, „virf de atac”, și nu orice virf de atac, ci virful de atac de care echipa națională are nevoie. Dar viața te învață altfel. Dobrin a fost virf de atac timp de o după-amiază, și apoi a încetat să fie, pentru că e normal să fie așa. El este constructorul de joc de care echipa are nevoie. În legătură cu asta, aș vrea să fac o precizare: la Belgrad cînd s-a accidentat Dembrowschi, lui Dobrin nu s-a încredințat anume sarcina unui mijloc defensiv; lui i s-a spus să joace în poziția a doua, pentru a lansa de acolo atacurile; n-a fost nici pe departe vorba de a face din el un om în fața fundașilor. Din păcate, Dobrin asta a înțeles și asta a jucat.

— Ce mai e nou la Rapid?

— Nou nu e nimic. Noi, la Rapid, sîntem un club micuț, care nu se poate compara cu marile cluburi. Noi reușim să ne cîmpim. Asta-i tot. Între ce e afară și ce e înăuntru, e o mare diferență.

— Cum se simte plecarea lui Dumitru?

— Ca să fiu sincer, nu se prea simte. Există acum, la noi, în fața fundașilor, un jucător excelent: Angelescu. El face astăzi ceea ce făcea Dumitru acum doi, trei ani, adică taie toate atacurile adverse. Pe de altă parte, Naom știe să paseze foarte bine, iar Savu este un jucător care va face să se vorbească despre el. Totul e să rămînem o echipă. Rapid a trăit în ultimii ani doar din asta. A fost o echipă îmi aduc aminte, acum vreo 4—5 ani, Dumitriu II spunea că va juca în echipa națională, împreună cu Neagu. Din păcate, sănătatea lui a împiedicat acest pronostic. Și, dacă vrei, l-a împiedicat și pe Neagu să intre apăsător pe poarta echipei naționale. Cu Dumitriu II alături, aș fi fost senzor de drept. Astăzi, însă, nu sînt decît un jucător al situațiilor grele, cînd oamenii nu mai judecă liniștit, ei speră că virful de lance Alexandru Neagu va avea un moment de inspirație în secunda x din minutul y.

— Ce-ți mai face copiii, Sandule?

— Fetița-i mîncăură. Cel mic are doar patru luni. Sper ca într-o bună zi să joace fotbal. I-am și dat un nume de fotbalist. Îl cheamă Sandrino. Tot de la Sandu vine, dar e altfel. Poate că astfel, spectatorii, care mă iubesc alt de puțin, o să uite că e băatul lui Sandu Neagu...

leon CHIRILA

PRIM PLAN

BÖLÖNI

Suporterii fotbalistilor mureșeni susțin cu mîndrie că Bölöni este o copie a lui Cornel Dinu. Această asociație nu este lipsită de temei. Bölöni are ceva din verva internaționalului, fiind un adevărat motor al echipei sale. Bölöni pasează lung, ca Dinu. Bölöni trage puternic la poartă, tot ca Dinu. În sfîrșit, tinărul mijlocăș mureșean a impresiionat odată, ca și Dinu, în postul de stoper. Vă aduceți aminte, poate, de un meci Steaua — A.S.A. Tg. Mureș disputat pe ploaie, în fața tribunelor stadionului „23 August”. Atunci, Bölöni, care nu împlinise 18 ani, a jucat pentru prima oară pe linia ultimilor apărători și a făcut o partidă mare, fiind principalul autor al aceluia neașteptat 1-1, la București.

Bölöni este un tînr talentat. La numai 19 ni, el a și fost convocat o dată la lot, și asta înseamnă mult pentru studentul în medicină Ladislau Bölöni, despre care cineva spunea cu umor că este unul dintre puținii jucători tineri care vor reuși să împuște cei doi țepuri rezervați ca pîntă fotbalistilor studenți.

Mijlocășul mureșean, o slăbiciune a fostului mijlocăș Tiberiu Bone, are o tehnică frumoasă, gîndește de parcă ar avea 29 de ani, și manifestă o seriozitate aproape nefirească pentru vîrsta lui. În lista jucătorilor tineri cărora viitorul pare să le rezerve unele șanse, numele lui Bölöni este, poate, cel mai atrăgător.

În momentul de față, Bölöni este titular în echipa de tineret a României. Antrenorul Cornel Drăgușin este un alt admirator al lui. Un admirator pătimaș, care merge pînă

acolo încît ar vrea să-și asucineze elerul, pentru a nu-l pierde din echipa de tineret.

Indiferent de „obstacole”, Bölöni se anunță ca unul din primii tineri... Incorporabili în ansamblul destul de restrîns al echipei naționale. Jucător polivalent, excelînd printr-o frumoasă dispoziție ofensivă și, în egală măsură, printr-o tenacitate caracteristică unui alergător de fond, Bölöni trebuie să urce treptele care duc spre echipa na-

țională. În imaginația multora, el este succesorul lui Radu Nunweiler în economia de joc a „tricolorilor”. Rămîne de văzut dacă temperamentul lui vulcanic nu va depăși atribuțiile care se acordă în general conducătorului de joc al tricolorilor de astăzi. Această licitare a ambițiilor, personificată prin elanul tineresc al lui Bölöni, ar putea să însemne o treaptă nouă în dinamica de joc, sperăm superbă, a echipei naționale.

I CH

DIALOGUL VIU DINTRE PARTID ȘI POPOR

În atmosfera de înalt avânt creator cu care poporul nostru întâmpină aniversarea unui sfert de veac de la proclamarea Republicii, în condițiile cînd întreaga țară se află angajată plenar în îndeplinirea mărețului program de edificare socialistă elaborat de către Conferința Națională a partidului, un eveniment de puternică rezonanță națională marchează actualitatea politică a săptămînii care a trecut.

Este vorba de vizita pe care secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, însoțit de alți conducători de partid și de stat, a făcut-o în județele Alba, Hunedoara și Sibiu.

Întîlnirile cu colectivele de oameni ai muncii, analiza la fața locului a modului cum se îndeplinesc obiectivele trasate de Conferința Națională, determinarea căilor optime pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru creșterea continuă a nivelului de viață și de civilizație al populației reprezintă, în activitatea laborioasă a șefului statului român, un mod de lucru curent. Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU este permanent prezent în mijlocul poporului, urmărește neobosit procesul de producție chiar la izvoarele lui, dă indicații prețioase, a căror transpunere neîntîrziată în viață contribuie la creșterea eficienței economice, grăbește stadiul îndeplinirii hotărîrilor Conferinței Naționale.

Acest dialog viu și direct dintre partid și popor reprezintă nu numai o formă a înaltului democratism care caracterizează orînduirea noastră, dar ilustrează — în același timp — valențele de mare semnificație ale conducerii colective, promovate cu o maximă exigență în stilul de muncă al tuturor organelor de partid și de stat.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Vizita secretarului general al partidului în cele trei județe — cu o mare pondere industrială în economia națională — a avut loc la puțină vreme după constituirea de lucru de la C.C. al P.C.R. în cadrul căreia s-a analizat modul cum acționează și cum trebuie să acționeze în viitor comitetele județene, organele și organizațiile de partid din toate unitățile economico-sociale în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiții a hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a partidului pentru realizarea cincinalului înainte de termen.

Ea este încă o dovadă a consecvenței cu care se aplică în viața noul spirit de muncă întronat în întreaga noastră activitate politică și social-economică de conducerea partidului, de către secretarul său general, o confirmare a preocupării statornice pentru a dezbată la fața locului, în mijlocul vieții, lingă planșetă, raboteză sau strung, a ceea ce ne-am propus să devină realitate vie, spre binele și în folosul patriei, al celor ce muncesc.

Prețutindeni, în unitățile industriale din orașul Sebeș, la Aiud, în străvechea cetate a Alba Iuliei (care va sărbători în 1974 împlinirea a 375 de ani de la Unirea Țării Românești cu Ardealul, îndeplinită de Mihai Viteazul), printre constructorii de mașini din Cugir, pe meleagurile hunedorene, în mijlocul brovirilor mineri din Valea Jiului, vizita tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU a fost nu numai un dialog viu între partid și popor, dar și semnul atașamentului deplin față de politică internă și externă promovată de partidul nostru, hotărîrea întregii clase muncitoare de a o urma neabătut, socotind-o expresia propriilor sale aspirații de progres și prosperitate.

Cuvîntările rostite de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, întîlnirile pe care secretarul general le-a avut cu activele de partid din cele trei județe, mîtingurile desfășurate cu participarea entuziastă a zeci de mii de cetățeni vor fi un imbold nou al activității creatoare care se desfășoară pe aceste meleaguri ale patriei, îi vor însuși pe oamenii muncii în obținerea unor noi izbînzii.

În alte griji manifestate față de condițiile de viață și de lucru ale cetățenilor patriei i s-a răspuns printr-un angajament unanim: „CINCINALUL ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE!”

CARNETUL SCRITORULUI

EUGEN BARBU

FĂRĂ SUBIECT...

Sigur că între o duminică, fără fotbal și o miercuri ce ne va lămuri asupra capacității naționalei, nu avem un subiect de discutat. S-ar putea vorbi poate despre ultimele performanțe ale celor patru echipe angajate în competițiile europene, dar acesta e un punct atît de controversat...

S-a și spus că victoria lui F.C. Argeș asupra unei echipe din Luxemburg nu înseamnă prea mult, că Rapidul a învins o formație cu nume greu de reținut care, la rîndul ei... În sfîrșit, că bătrîna U.T.A. (alți îi spun și mai urît) a pierdut pe teren propriu în fața altei echipe de pe undeva din Nord. Micile împlîriri ale fotbalului de miercuri pînă miercuri se adună și cronicarii au dreptul să le dea puțină sare. Ce piper poți să mai arunci peste o cataplasma, cataplasma fiind starea de îmbătrînire continuă, continuată a arădenilor, pe care nimeni nu-i ajută și cînd spun asta mă gîndesc la Federația de fotbal, care emite regulamente, atîi, dar ajung, ele, regulamen-

ECHIPA ROMÂNIEI SE ANGAJEAZĂ ÎNTR-O NOUĂ CURSĂ

A CONFIRMĂRII PRESTIGIULUI SĂU INTERNAȚIONAL

La fel ca acum doi ani, la debutul în preliminariile campionatului european, primul adversar al echipei noastre naționale de fotbal în „campania C.M. 1974”, care se declanșează azi, îl constituie reprezentativa Finlandei. Debutul de atunci, în a doua mare cursă de încercare a fotbalului nostru (după cea care-i calificase pe „tricolorii” între primele 16 echipe ale lumii), a fost încununat de succes: o victorie la scor, 3—0, primul pas către o nouă afirmare a fotbalului românesc în arena internațională, concretizată prin atingerea unui alt obiectiv important, cu care echipa României nu se mai întîlnise pînă atunci, prezența în „sferturile de finală” ale supremei competiții continentale.

Azi, așadar, același adversar de debut, numai că de astă dată condițiile sînt substanțial diferite și vom vedea de ce.

Mai întîi, în octombrie 1970, jucăm cu Finlanda la București, în timp ce meciul de azi are loc în deplasare.

În al doilea rînd, atunci, fotbalistii „alb-albaștri” din nordul Europei nu veneau recomandați de cine știe ce performanțe anterioare, acei 1—1 pe care-l realizaseră cu cîteva zile mai înainte la Praga puțin fiind socotit în mod justificat drept un simplu accident, deoarece Cehoslovacia prezentase un „unsprezece” care nu depășea condiția unei garnituri secunde. Or, cu totul altfel stau lucrurile azi, cînd, după cum se știe, federația finlandeză — alarmată de o serie de eșecuri ale team-ului său reprezentativ — a trecut nu numai la o serie de remanieri în ceea ce privește lotul, ci chiar la o schimbare de optică generală asupra politicii echipei naționale, schimbare ale cărei rezultate au și început să se vadă. (În acest sens, sînt semnificative cîteva recente rezultate ca 2—1 cu selecționata olimpică a R.F.G., 1—1 cu reprezentativa Uniunii Sovietice și victoria din actualele preliminarii, 1—0 cu Albania).

În altă ordine de idei, diferența dintre debutul nostru de azi și cel de acum doi ani în fața aceluiași partener se poate concretiza și în elemente legate mai întîm de „unsprezecele” României, care în 1970 se afla în plină efervescență, venea după buna sa comportare de la Guadalajara, în timp ce acum băieții noștri abordează sezonul oficial de toamnă după o serie de evoluții mai puțin concludente, unele chiar îngrijorătoare, cum a fost cea de la începutul acestei luni, în compania Austriei.

Toate cele arătate mai sus sînt de natură a atrage atenția că partida de astă-seară de pe stadionul

Olimpic din Helsinki nu poate fi socotită deloc o simplă formalitate, așa cum unii ar fi, poate, tentați să creadă, pornind de la faptul că echipa României a reușit acolo, în 1971, o victorie cu 4—0. Adevărul este că echipa finlandeză apare, în mod cert, mai bună actualmente decît a fost atunci, după cum nici reprezentativa noastră nu mai manifestă aceeași siguranță în joc și constanță în performanță.

Presa noastră s-a ocupat, în ultimele săptămîni (pornind mai ales de la defecțiunile constatate la Craiova) de unele deficiențe ale echipei reprezentative, dezbătînd atît probleme de pregătire, de compoziție, cît și de atmosferă din sinul lotului, de disciplină.

La rîndul său, Biroul federal s-a sesizat de anumite scăderi înregistrate în activitatea echipei naționale și, împreună cu antrenorul Angelo Niculescu, a trecut la o mai atentă pregătire a debutului oficial de azi, luînd unele măsuri pe care sperăm să le putem considera astă-seară binevenite și eficace, încoronate de efecte pozitive.

Este, de altfel, dorința puternică a tuturor celor care iubesc fotbalul românesc și se interesează de activitatea sa. Nu trebuie să uităm că la alcătuirea grupelor preliminare ale acestui „Weltmeisterschaft 1974”, România a fost desemnată cap de serie, deci una dintre favorite pentru calificarea în turneul final, bineînțeles pe baza prezentei sale anterioare în „El Mondial”. În aceste condiții, obligațiile tricolorilor, privind o bună comportare și obținerea de rezultate conforme cu dorința noastră, a tuturor, cresc simțitor. Mai ales că în noile condiții nu mai e vorba de a se răspunde numai așteptărilor noastre, ale milioanele de compatrioți care dorim succesul culorilor sportive ale țării, ci și de a se păstra, de a se consolida bunele aprecieri pe plan internațional, de a se confirma succesele ultimilor ani în arena fotbalistică, nu numai europeană, ci și mondială.

Pornind de la aceste elemente de conjunctură, de ordin general, să ne oprim acum — ceva mai concret — asupra meciului de astă seară.

Din capul locului, trebuie să constatăm că la două din punctele-problemă ale echipei, rezultînd din recentul amical cu Austria, responsabilități echipei naționale au căutat să dea răspunsurile dorite: pentru atac, Neagu reprezintă încercarea de răspuns în ceea ce privește dezideratul de a avea un jucător tipic „de virf”; pentru apărare, s-a renunțat la utilizarea lui Sătmăreanu ca fundaș central, rolul de înlocuitor al vechiului titular, Lupescu, revenindu-i acum tîrău-

lui Dobrău care-și va face cu această ocazie debutul în națională. Teoretic, această operațiune prezintă două avantaje: pe de o parte, asigură postulul de fundaș central un titular „pe specific”, Dobrău avînd și atu-ul tinereții și deci al unei longevități în perspectivă (dacă va da satisfacție), iar pe de altă parte permite utilizarea lui Sătmăreanu ca fundaș dreapta, unde se simte efectiv în largul său, notabil fiind mai ales aportul său ofensiv.

Din păcate însă, o serie de elemente neprevăzute au afectat, în ultima săptămînă, atît compoziția echipei, cît și pe cea a lotului în general. Este vorba de „abandonul” lui Adamache și de accidentările lui Dobrin, Dembrowschi și Deleanu care au impus o structurare a unsprezecelei care va intra pe teren, ea și a listei rezervelor, mult diferită de ceea ce se prevedea. În orice caz, compartimentul apărării nu pare prea mult afectat, mai mult chiar, înclinăm să credem că se anunță mai consolidat decît în jocul cu Austria. La mijloc, cu Dumitru și Nunweiler, nu se pun probleme noi. Rămîne să vedem dacă noul atac al naționalei va reuși să ne facă să uităm absența lui Dobrin și a lui Dembrowschi... În acest sens, există perspective pozitive, pornind de la faptul că echipa națională joacă astă-seară cu două extreme rapide, care știu să fugă și să centreze, cu un virf de atac pătrunzător (Neagu) și cu un bun șuter (Domide) ale cărui șanse de a corespunde sînt mai mari, acum cînd intră pe teren de la începutul jocului, decît au fost în ultimele partide cînd era introdus după pauză.

S-a mai spus după meciul cu Austria, că echipa română a fost deficitară în privința angajamentului în joc și s-a imputat formației o insuficiență pregătire fizică. Au fost însă tehnicieni care au înclinat să creadă că în meciul respectiv a fost vorba mai curînd despre o lipsă de angajament psihic, afectiv și mai puțin de o lipsă de pregătire fizică propriu-zisă, că jocul lent al echipei a pornit mai ales de la caracterul amical al partidei. În orice caz, astă-seară, tricolorii au ocazia să elucideze această controversă. Cele două puncte puse în joc la Helsinki au — pentru calificare — o importanță majoră care, desigur, nu poate scăpa atenției tricolorilor. Credem, de aceea, că ei nu se vor mai menaja și că vor face tot ce le stă în putere pentru a părăsi terenul victorios, pentru a transforma „startul finlandez” într-un prim pas ferm pe drumul unei noi calificări prestigioase.

Radu URZICEANU

tele, în viață? Nu mai este nevoie și de altceva? De nițică inimă, de nițică inițiativă și chiar de o obiectivitate obligatorie? Parcă ne întoarcem nițel la vremuri mai demult, cînd existau în toată România numai două formații (bune, ce-i drept). Or, noi cu toții, știm că numai cu două formații nu se poate crea un fotbal bun. Iată, pentru că ne aflăm încă la acest capitol: după victoria Rapidului (destul de confortabilă) s-a spus că gîveștenii au renăscut. Ce ușor scoatem cite un poem din mincă pentru a farda realitatea! Nu știu cît de slabi au fost oaspeții și cît de buni gîrarii, dar pe mine această victorie nu mă binedispune deloc. Oi fi pesimist din fire, dar știu cite ceva. Și o să ajungem curînd la oile noastre. Am privit la televizor partida de la Cluj. Să spun drept, nu am înțeles nimic. O repriză penibilă a universitarilor, care s-au lăsat dominați de jucătorii bulgari, pe urmă morișca a început să meargă din nu știu ce pricină și golurile cădeau ca din sacul lui Moș Crăciun, unul după altul, care mai de care mai întîmplător. Fotbalul nostru, plin de ghinioane de cînd mă știu, și-a luat în mîercuri trecută toate revanșele posibile. Dar putem noi să spunem că am asistat la o victorie mare a clujenilor? Eu nu cred. Era pe teren un jucător, parcă Mihăilă, pe lingă care se trecea ca pe lingă un stop pe verde, adică în viteză și fără obstacole. Mai era și o confuzie teribilă, vorbesc în apărarea clujeană, în stare să te pună pe gînduri și să te silească să iei antinevralgice. Crede cineva din conducerea universitarilor, inclusiv antrenorul Onisie, că în revanșă, la Sofia, meciul va fi la fel de lejer, decît fînem seama că oaspeții au jucat fără trei titulari? Crede cineva că diferența de trei goluri, substanțială, ce-i drept,

va ajunge atunci cînd tenacii noștri adversari își vor aduce aminte că au avut în față, la Cluj, o formație oarecare? Poate rîndurile mele sînt nedrepte, poate că lumea o să mă socotească prea exigent, dar spun că aceste calificări de început, dacă vor avea loc, și cel puțin în două cazuri ele sînt posibile, nu ne vor asigura fericirea pe veci pentru că nu avem de ce să fim fericii. Știm mai bine decît oricine că echipele noastre cele mai puternice nu sînt angajate în competițiile europene și că asta s-a întîmplat nu din vina noastră. Argeșul nu are jucătorii Stelei, să zicem, cum Rapidul nu stă la înălțimea lui Dinamo, ca nume vorbind. De ce?

Aici ajungem la nodul problemei. Pentru că Federația de fotbal, care ar fi trebuit să știe mai de mult că patru formații românești ne vor susține firma peste hotare, nu a mișcat nici un deget în ajutorul celor ce pe merit au ajuns să ne reprezinte. Cu Dobrin numai, cu Anca numai, cu Kun Il numai, cu Neagu numai, nu se poate, dragi tovarăși! Nu se poate, pur și simplu! Nu spun că trebuiau descompletate celelalte formații și întărite aceste patru, nu spun deloc asta. În definitiv, fiecare formație trebuie să-și creeze singură jucători noi, să aducă jucători noi, această autonomie îmi place. Ce nu-mi place este favorizarea altor autonomii, fie ea sub pretexte la-gale! Eu cred că forul tutelar al fotbalului ar trebui obligat să se obiectiveze rapid și să dea o șansă egală tuturor echipelor, pentru că altfel, ceea ce s-a realizat în ultimii ani: nașterea unor formații puternice și în provincie, lucru de a cărui utilitate s-a convins toată lumea, se va pierde, și e păcat. Și dacă se vor cere exemple în sprijinul celor ce am afirmat mai sus, noi sîntem gata să le furnizăm...

Din nou, gazdele au fost... neospitaliere! În etapa a V-a, oaspeții au reușit să câștige doar patru puncte (Delta și Gloria Buzău — egale la Giurgiu și, respectiv, la Rm. Vilcea și Politehnica Iași — victorie la P. Neamț). După cum se vede, performanțele au fost consemnate în prima serie. În schimb, în cea de a doua serie, echipele care au evoluat în deplasare se pot „mândri” numai cu... un gol marcat în cele opt meciuri!

Cei doi lideri — Politehnica din Iași și, respectiv, cea din Timișoara — își continuă cursa spre prima scenă. Se pare că startul lor puternic va cântări greu la încheierea bilanțului, fiindcă ele au un avans de cîte

trei puncte față de următoarele. Avantajul poate fi hotărîtor dacă ținem seama și de faptul că celelalte pretendențe la șefia seriilor acumulează puncte, mai ales, cînd evoluează acasă, ceea ce nu-i deajuns pentru un pretendent la primul loc.

Revenind la etapa de duminică trebuie să arătăm că în unele meciuri tensiunea nervoasă a atins cote prea înalte și, din această cauză, arbitrii au eliminat cîțiva jucători. Deci, aproape duminică de duminică, se înregistrează abateri disciplinare, ceea ce denotă că munca educativă nu este încă efectuată de cluburi și asociații la nivelul dorit.

Mijlocașul echipei din Plo-peni, Ciucu (tricou închis, nr. 10), încearcă printr-un procedeu încorect, să-l stopeze pe înaintașul bucureștean I. Sandu. (Fază din întâlnirea Progresul București — Metalul Plo-peni, 1-0)

Foto: S. BAKCI

ARMA OASPEȚILOR, CONTRAATAACUL

Ceahlăul Piatra Neamț — Politehnica Iași 1-2 (1-0)

AU MARCAT: IENCSI (min. 23), respectiv MARICA (min. 65), LUPULESCU (min. 69).

CEAHLĂUL: Fugaciu — IONESCU, Ieneși, GHEORGHIU, DITA — Stănică (min. 78: Clocirlean), CONTARDO — Ștefănescu, Alecu, MUSTATA (min. 67: Mihalache), Pareșcurea.

POLITEHNICA: Pop — Sofian, IANUL, STOICESC, HANCERIU (min. 46: Romila I) — Romila I (min. 36: INCZE IV), SIMONAȘ, ROMILA II — Marica, LUPULESCU, AMARANDEL.

A arbitrat: C. GHÎȚA — Brașov, satisfăcător.

Echipa din Piatra Neamț, cunoscînd forța și maniera de joacă actualului lider, începe meciul prudent în apărare, combină foarte bine la mijlocul terenului, unde Contardo, un veritabil dispecer, împarte baloane pe aripi, deschizînd „evantaiul” acțiunilor de atac. Studenții, la rîndul lor, resping totul printr-o apărare sobră, dar distructivă și ripostează prin contraatac, arma lor de bază. Jocul este dirz, cu faze palpitate, și plăcere celor 4.500 de spectatori. În min. 23, la o lovitură liberă de la 20 de m., executată impecabil de Contardo, mingea este reluată spectaculos de Ieneși și... 1-0 pentru gazde. Ieneși răspund printr-un joc tehnic la mijlocul terenului, dar acțiunile lor de atac sînt destrămate de apărarea fermă și decisivă a gazdelor.

După pauză, aspectul jocului se schimbă. Ieneși ies mai des la atac, iar introducerea lui Incze IV dă și mai multă culoare jocului ofensiv. După cîteva ratări ale studenților, la o acțiune ce nu pîn-

rea periculoasă (min. 65), Lupulescu centrează cu bolidă, mingea lovește bara transversală și Marica, venit din urmă ca un bolid, egalează: 1-1. Patru minute mai tîrziu, Marica îl lansează pe Lupulescu spre poarta gazdelor. După un șir de driblinguri reușite ale înaintașului, portarul Fugaciu fiind și el fentat, scorul devine 2-1 pentru Politehnica (min. 69).

După primirea golului, gazdele reacționează puternic și poarta lui Pop este supusă unui tir continuu. Rînd pe rînd Alecu (min. 78), Ieneși (min. 79 și 82), Contardo (min. 81) și Pareșcurea trec pe lîngă egalare. De menționat că în min. 83 arbitrul brașovean C. Ghîță refuză un 11 m. gazdelor, la un hent comis în careu de fundasul central Ianul. Victoria studenților ieșeni este totuși absolut meritată, obținută cu prețul unor mari eforturi.

Florin SANDU

O REVANȘĂ LEJERĂ

Știința Bacău — Progresul Brăila 2-0 (1-0)

A MARCAT: SICHITIU (min. 43 și 88).

ȘTIINȚA: Minlosu — Tănăsache, TANA, Ciocoiu, Zaharia — HETREA, CODREANU — Pruteanu, Stroe, SICHITIU, Grosaru (min. 65: Săulea).

PROGRESUL: Rădoi — Stănoale, Gheorghită, Mihalache, Cazan — PLUGARU, Iameșec — Ionescu (min. 46: Cotigă), Chitu, Bulancea (min. 61: Teodorescu), TRAIAN.

A arbitrat: C. PRUSAC — Botoșani, excelent.

Neproductivă timp de patru etape de campionat (loc 14, golaveraj negativ), Știința Bacău — bichit de nevoi și de orgoliu (anul trecut fusese întrecută de Progresul Brăila, pe teren propriu, scor 0-2) — a învins fără emoții o echipă instalată pe treapta a doua a clasamentului.

Terenul a fost ud; ploaia începută dis-de-dimineață s-a terminat spre sfîrșitul meciului. În aceste condiții, nu putea izbindi decît formația mai robustă și mai insistență. Iar aceste calități le-a avut Știința. Invingătoarea a dominat teritorial, a pasat cu precizie multumitoare la mijlocul terenului, și-a angajat cvartetul ofensiv în incursiuni dese și sigure în careul adversarei. În aceste împrejurări am înțeles jocul strict defensiv al brăilenilor, dar n-am priceput modalitatea lui practică, cu marcaj aproximativ și joc cu „libero”, insuficient însă insușit.

Mai exact vorbind, Pro-

gresul Brăila s-ar fi putut întoarce cu multe goluri acasă, dar de trei ori mingea a nimerit bara și de cel puțin 6 ori Stroe și Sichițiu au ratat, singuri cu Rădoi în fața lor. Sichițiu însă este absolvit de naivitățile comise la fazele de mare limpezime, pentru că tot el, paradoxal, a marcat golurile victoriei în situații mai puțin lesnicioase. Prima dată (min. 43), a reluat în extremis cu o acuratețe de fotbalist versat o minge ricoșată ca o bilă de billard din bocancu a patru-cinci coechipieri și adversari; al doilea gol l-a înscris cu un șut imparable, după o infiltrație solitară, cu fundasii adversi vînturați pe drum.

Un cuvînt de laudă pentru arbitrajul superior al unui cavalier al fluierului mai puțin cunoscut: Constantin Prusac din Botoșani. A făcut și el parte dintre actorii acestei întâlniri și-l elogiem pentru că tot timpul a fost la înălțime.

Ion CUPEN

TRISTĂ TOAMNĂ PENTRU ANTRENORUL MANOLACHE!

Metrom Brașov — C.F.R. Timișoara 3-0 (2-0)

AU ÎNSCRIS: SELMESI (min. 18), BADIȚOIU (min. 21), PARASCHIVESCU (min. 75).

METROM: SZALAD — Sîcă, PALTINIȘAN, Stălcu, Bădițoiu — Selimesi, Gabor — NECULA, Paraschivescu, GANE, Furnică.

C.F.R.: Tatar — Hergan, Bodrojan, ERDEI, Pătrascu — Gordung (min. 45: Cotec), CHIMIUC — Periat, Doșan, Kun I (min. 80: Covaci), Panici.

A arbitrat: TUDOREL LECA — Brăila, slab.

Din vechea gardă a feroviarilor de pe Bega lipsesc nu mai puțin de 7 oameni. Și lucrul acesta se vede foarte repede. Se vede în clasament, se vede în jocul echipei. La Brașov, de exemplu, C.F.R. a apărut ca un team modest, fără legăturile necesare între compartimente, fără fundasi laterali, fără luciditate și forță în atac, fără... Dacă stai bine și te gîndești, te întrebi mai degrabă ce are echipa feroviară? Are cîteva tineri nerodii, două piese (Erdei și Chimuc) de sprijin și cîteva jucători cîndva cu nume care greșesc însă enorm. Și mai are C.F.R. (sau, în primul rînd, are) un antrenor optimist, Cicerone Manolache, necăjit de startul echipei, dar convins de o rapidă omogenizare. Meciul de la Brașov ne-a demonstrat că va mai trece ceva timp pînă cînd C.F.R. va părăsi „linia moartă” unde se află. E drept, timișorenii au primit primul gol dintr-o fază în care portarul a fost faultat, dar arbitrul, în apropierea careului, n-a acordat nimic. E drept, golul al doilea putea fi parat de portar, e drept, Kun I a ratat în min.

20 o mare ocazie, iar în finalul meciului (min. 89), Doșan a fost faultat în careu și arbitrul Leca n-a acordat nimic, cum nu a acordat penalty-ul de drept nici lui Necula (trînit în careu în min. 75). Dar tot atît de adevărat e că ofensiva Metromului a mai ratat încă cînd șase ocazii mari cît... Timpa.

Se cuvine un cuvînt și despre gazele în ciuda terenului greu de ploaie ele au jucat dezinvolt, mîscîndu-se permanent, căușind să îmbine cît mai util experiența „bătrînilor” Gane și Necula cu tineretea dornică de împlinire a unui Păltinișan, Paraschivescu, Gabor sau Furnică. Așa cum a jucat duminică, Metrom n-a trădat nici o clipă că a revenit din Divizia C. Pentru că s-a dovedit o echipă destul de bine încheată, care poate progresa.

La sfîrșitul meciului, antrenorul Manolache mărturisea trist: „Nu credeam că pe un teren greu vom juca atît de slab!” În general, toamna e vreme rea. Și mai sînt atîtea etape...

Mircea M. IONESCU

SFÎRȘITUL MECIULUI ÎN MIN. 87!

Gloria Bistrița — C.F.R. Arad 2-0 (1-0)

AU MARCAT: CIOCAN (min. 9) și GOEA (min. 75). GLORIA: Salomir (min. 85: Boesa) — PANTILIMON II, CITU, DONDAȘ, Greabu — CHEREȘES, MUREȘAN — CADAR, GOEA, Ciocan, Gocan.

C.F.R.: JIVAN — Cotarcă, BERMOZER, KUKLA I, Corvinban — Băbău, Demian — Gyenghe (min. 75: Timbal), ANDRONE, Mihoc (min. 78: Iu), Kőrösi.

A arbitrat: I. ERDŐS — Oradea, satisfăcător.

E foarte greu pentru orice echipă, indiferent ce valori ar avea, să câștige puncte pe terenul Gloriei. Acest lucru s-a observat și mai mult în meciul pe care l-au susținut feroviarii arădeni. Cu toate că și-au organizat bine jocul în apărare, totuși ei au trăit puțină vreme cu iluzia obținerii unui punct pe terenul adversarului. Elevii antrenorului T. Popescu știu să joace ofensiv (cel puțin acasă), reușind deseori să creeze fisuri în apărarea aglomerată și bine organizată a adversarilor.

Mijlocașii — compartimentul în care gazdele și-au pus mari speranțe în succes, nu au evoluat în acest început de partidă la nivelul posibilităților lor, greșind numeroase pase. Pe parcurs, ei și-au revenit și treptat au reușit să schimbe jocul, impunîndu-i un ritm alert, din care au rezultat multe faze periculoase. Bistrițenii par dezînțuiți în terenul advers, dar, acolo se interpun pe rînd intervențiile fundasilor (Bermozzer și Kukla), sau ieșirile curajoase ale portarului arădean.

În plină dominare a gazdelor, puțin a lipsit cu fe-

rovierii să fructifice o excelentă ocazie de gol dar Mihoc a ratat de la cîteva metri. Dominarea teritorială a localnicilor devine realitate în min. 9, cînd o acțiune de finețe între Goea și Ciocan, permite ultimului să înscrie cel mai frumos gol al partidei. După marcarea golului, gazdele profită de căderea psihică a arădenilor și și creează bune ocazii de gol, dar pe care Goea (min. 17), Mureșan (min. 25) și Ciocan (min. 35) le ratează.

După pauză, aspectul general al jocului nu se schimbă. Această dominare copioasă a localnicilor, care își supun adversarii unui asediu continuu, obținînd în această parte a meciului al doilea gol — Goea (min. 75) și două bare prin același Goea (min. 72 și 76). Arădenii se resemnează, așteptînd fluierul arbitralului I. Erdős (Oradea), care avea să pună capăt jocului în min. 87! După terminarea partidei, respectivul cavalier al fluierului și-a recunoscut greșeala, motivînd că așa s-a înțeles cu oaspeții, căci aceștia pierdeau legătura la tren!

V. IORDACHE

SERIA I

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA A II-a

● C. S. Tirgoviste — Politehnica Galați	1-0 (0-0)
● Dunărea Giurgiu — Delta Tulcea	6-0
● Progresul București — Metalul Plo-peni	1-0 (0-0)
● Știința Bacău — Progresul Brăila	2-0 (1-0)
● F. C. Galați — Metalul București	1-0 (1-0)
● Ceahlăul P. Neamț — Politehnica Iași	1-2 (1-0)
● C.F.R. Pașcani — S. N. Oltenița	5-2 (3-2)
● Chimia Rm. Vilcea — Gloria Buzău	1-1 (1-1)

1. POLITEHNICA Iași	5 4 1 0 5-39
2. C.F.R. Pașcani	5 3 0 2 9-56
3. PROGRESUL Brăila	5 2 2 1 5-56
4-5. GLORIA Buzău	5 2 2 1 5-66
4-5. PROGRESUL București	5 2 2 1 2-36
6. DUNĂREA Giurgiu	5 2 1 2 7-45
7-8. METALUL Plo-peni	5 2 1 2 8-75
7-8. F. C. Galați	5 2 1 2 8-75
9. METALUL București	5 2 1 2 4-35
10. DELTA Tulcea	5 1 3 1 5-45
11. ȘANTIERUL NAVAL Oltenița	5 2 1 2 10-105
12. CHIMIA Rîmnicu Vilcea	5 1 3 1 3-45
13. ȘTIINȚA Bacău	5 2 0 3 8-64
14. CEAHLĂUL P. Neamț	5 1 1 3 2-53
15. C. S. Tirgoviste	5 1 1 3 1-53
16. POLITEHNICA Galați	5 0 2 3 3-82

ETAPA VIITOARE: Gloria Buzău — C.F.R. Pașcani, Știința Bacău — Clubul Sportiv Tirgoviste, Metalul București — Dunărea Giurgiu, Metalul Plo-peni — S. N. Oltenița, Progresul Brăila — Politehnica Galați, F. C. Galați — Chimia Rm. Vilcea, Politehnica Iași — Progresul București, Delta Tulcea — Ceahlăul P. Neamț.

● Gloria Bistrița — C.F.R. Arad	2-0 (1-0)
● Olimpia Satu Mare — Minerul Anina	3-1 (1-1)
● Metalurgistul Cugir — Minerul Baia Mare	1-0 (0-0)
● Politehnica Timișoara — Olimpia Oradea	2-0 (0-0)
● Electroputere Craiova — Chimia Făgăraș	2-0 (1-0)
● F. C. Bihor — Corvinul Hunedoara	1-0 (1-0)
● Metrom Brașov — C.F.R. Timișoara	3-0 (2-0)
● Metalul Drobeta Tr. Severin — C.S.M. Sibiu	1-0 (1-0)

1. POLITEHNICA Timișoara	5 4 1 0 19-29
2. GLORIA Bistrița	5 3 0 2 6-46
3-4. F. C. Bihor	5 2 1 2 7-55
3-4. METROM Brașov	5 2 1 2 6-45
5. MINERUL Baia Mare	5 2 1 2 6-45
6. C.S.M. Sibiu	5 2 1 2 4-55
7. METALURGISTUL Cugir	5 2 1 2 2-45
8. CHIMIA Făgăraș	5 2 0 3 6-54
9. ELECTROPUTERE Craiova	5 2 0 3 5-54
10-11. MINERUL Anina	5 2 0 3 5-84
10-11. METALUL Drobeta Tr. severin	5 2 0 3 5-84
12. C.F.R. Arad	5 1 2 2 6-94
13. OLIMPIA Oradea	5 1 2 2 3-74
14. OLIMPIA Satu Mare	5 3 1 1 7-43
15. C.F.R. Timișoara	5 1 1 3 1-83
16. CORVINUL Hunedoara	5 2 2 1 3-22

(N.B. Olimpia Satu Mare și Corvinul Hunedoara sînt penalizate cu cîte patru puncte).

ETAPA VIITOARE: Chimia Făgăraș — Politehnica Timișoara, F. C. Bihor — Metalurgistul Cugir, C.S.M. Sibiu — Electroputere Craiova, Minerul Anina — Metrom Brașov, Olimpia Satu Mare — C.F.R. Arad, C.F.R. Timișoara — Gloria Bistrița, Corvinul Hunedoara — Olimpia Oradea, Minerul Baia Mare — Metalul Drobeta Tr. Severin.

RAPID — STEAUA

Interrupută pentru a face loc partidei internaționale de fotbal pe care reprezentativa României o susține astă-seară la Helsinki, în compania Finlandei, din cadrul preliminariilor campionatului mondial, Divizia A va reîntra în drepturile sale o dată cu desfășurarea etapei a IV-a.

Mai puțin revelatoare în privința calității jocurilor și, mai ales, a eficacității, precedentele opt întâlniri, după cum am mai spus-o, au fost departe de a mulțumi publicul spectator și, sperăm, pe actorii primei noastre scene fotbalistice. Ar fi firesc ca, drept compensație pentru slăbii bilanț, al campionatului de acum două duminici echipele divizionare să ambuleze din plin motoarele, convingându-ne cât mai concret că scurtul răgaz ce l-au avut la dispoziție nu a fost considerat ca niște „zile de vacanță”, ci dimpotrivă, a fost folosit judicios pentru eliminarea deficiențelor apărute, aici-colo, de la deschiderea sezonului oficial. Rapid, Universitatea Cluj și parțial F. C. Argeș, echipe care au debutat cu succes în cupele europene, au arătat o oarecare îmbunătățire a jocului lor, mai ales primele două, în reprizele secunde ale știutelor întâlniri.

Sperind că și alte formații au înregistrat un crescendo de formă în amicalurile susținute, nu ne rămâne decât de a anticipa o duminică mai bogată în realizări, mai dinamică, mai spectaculoasă. De fapt, programul, așa cum se prezintă el este de natură de a îndreptăți așteptările. Fără discuție că punctul de atracție al celei de a IV-a etape îl constituie întâlnirea derby RAPID — STEAUA, partidă de mare rivalitate interbucuresteană, pe care am dori-o consemnată la capitolul „mecurilor de gală”, având în vedere valoarea celor două echipe, caracterizate, în momentul înfruntării directe, de aceea ambiție de autodepășire.

E suficient să amintim că duminică stau față în față teamurile a doi foști echipieri de marcă în fotbalul românesc (Bazil Marian și Valentin Stănescu), că în trecut campionat victoriile au fost împărțite, că ex-rapidistul Dumitru va asalta pentru prima oară poarta lui Răducanu, că Dumitru

III, Savu și Naom vor căuta să demonstreze că pot să se ridice peste condiția nu prea îndepărtată a „jucătorilor de rezervă”, pentru a justifica punctele de interes ale amintitului derby.

Nu mai puțin interesantă ni se pare disputa Sportul studentesc — Dinamo, în ciuda marii diferențe de valoare și echilibru dintre cele două protagoniste. Motroe dorește la ora actuală să depășească perioada de criză prin care trece de la debutul în Divizia A. Sarcina sa, excluzând marile surprize ale fotbalului, este extrem de grea dacă avem în vedere că actualul lider este călăuzit de gânduri și obiective ce i-au fost cindva familiare. Primele trei etape au arătat, de altfel, că Dinamo nu mai este dispusă să se joace cu punctele, cu prestigiul ei. Și să nu uităm, unul din portarii studenților, Suciu sau Ion Vasile, va avea de înfruntat atacanți perculanți, cu mare experiență competițională. Deci, iată că și în acest joc ambițiile, din ambele tabere, se vor interfera pe parcursul celor 90 de minute de joc.

Trecând în revistă partidele ce vor avea loc în țară, vom putea lesne observa că trei dintre ele (A.S.A. — „U” Cluj, Steagul roșu — U.T.A. și C.F.R. — Petrolul) se vor disputa sub semnul acerbei lupte de revanșă, întrucât universitarii clujeni, brașovenii și ploieștenii au pierdut, în ediția trecută a campionatului, toate punctele puse în joc. Indiscutabil că U.T.A. nu mai seamănă cu aceea echipă de regularitate cu care ne obișnuisem, că nici A.S.A. n-a mai pornit în acel lăreș îndrăzneț ca acum un an, dar poți să mai știi ce se poate întâmpla?

În rest, Jiul așteaptă cu destulă liniște pe a doua mare suferindă a campionatului (C.S.M. Reșița). F.C. Argeș și Sport Club pe Farul și, respectiv, „U” Craiova, cărora le-au administrat nu mai puțin de cîte trei goluri, tot în calitate de gazde, în campionatul 1971/72.

Stelian TRANDAFIRESCU

CAMPIONATUL SE REIA DE AICI...

1. DINAMO	3 2 1 0 7-3 5
2. STEAGUL ROȘU	3 1 2 0 5-0 4
3. STEAUA	3 2 0 1 7-3 4
4. SPORT CLUB	3 2 0 1 4-1 4
5. C.F.R. Cluj	3 2 0 1 3-1 4
6. PETROLUL	3 2 0 1 2-1 4
7. FARUL	3 2 0 1 2-1 4
8. F. C. ARGEȘ	3 1 1 1 7-3 3
9. U.T.A.	3 1 1 1 2-2 3
10. „U” Craiova	3 1 1 1 3-7 3
11. „U” Cluj	3 1 1 1 3-7 3
12. A.S.A. Tg. Mureș	3 1 0 2 3-1 3
13. JIUL	3 0 1 2 5-2 2
14. RAPID	3 0 1 2 1-3 1
15-16. C.S.M. Reșița	3 0 1 2 0-1 1
15-16. SPORTUL STUD.	3 0 1 2 2-6 1

ARBITRII JOCURILOR ETAPEI A IV-a

C. Ghemigan (București): Rapid—Stea 4-3 (2-2, 2-1); I. Cimpeanu (Cluj): F. C. Argeș Pitești—Farul Constanța (3-0, 0-0); M. Rotaru (Iasi): A.S.A. Tg. Mureș—„U” Cluj (2-1, 1-0); P. Bodr (București): Jiul Petrușani—C.S.M. Reșița (—); V. Pădurăanu (București): St. roșu Brașov—U.T. Arad (0-1, 0-2); A. Bentu (București): Sp. studentesc—Dinamo București (—); M. Bădulescu (Oradea): Sport Club Bacău—„U” Craiova (3-0, 0-2); I. Chilibar (Pitești): C.F.R. Cluj—Petrolul Ploiești (1-0, 1-0).

În paranteze: rezultatele jocurilor respective din campionatul trecut.

DUPĂ DOAR 270

DIN CELE 2 700 DE MINUTE!

Iată, ni se pare că acest „time-out” al campionatului, determinat de meciul cu Finlanda, e tare folositor dintr-un punct de vedere pe care îl vom înfățișa imediat. Anume, din acela al reflecțiilor. Și reflecții îndreptate asupra unui singur subiect: sportivitatea. Da, sportivitatea care s-a văzut adeseori uitată, călcată în picioare chiar în începutul de campionat, fenomen îngrijorător oricînd, dar mai grav cînd el apare la startul competiției, atunci cînd se presupune că nervii sînt mai odihniți și clasamentul inofensiv. E motivul pentru care, oprim, că răgazul oferit de jocul de la Helsinki ar trebui în principal folosit nu atît pentru corijările din jocul propriu-zis, cît pentru cele din ATITUDINEA GENERALĂ.

Echipele au beneficiat, anul acesta, de un răgaz cît de cît mai lung; am presupus că zilele acelea au fost utilizate în scopul destinderii și al refacerii nervoase, nu numai fizice. Semnele culuse după numai 270 de minute de întrecere din cele 2 700 nu demonstrează însă deloc că săptămînile vacanței au trecut folositor pentru jucători, antrenori și chiar spectatori, pentru că și ei au intrat, din păcate, în culpa unor. Apoi, unele dovezi de angajare a partidelor cu un spirit foarte aproape de duritate și violență, nu au nici măcar palidă justificare a unei situații nevralgice în clasament. Cercetînd fișele partidelor din același moment al campionatului, cu 3-4-5 ediții în urmă, luînd și „condica de ședințe și sentințe” a comisiei de disciplină din F.R.F. în cercetare, tot pentru asemenea perioade, am aflat cu părere de rău și cu un sentiment de alarmare că nîciodată o zonă de start a campionatului nu s-a prezentat așa de agitată, de plină de acte de nesportivitate, pe teren sau în afara lui, cum apare începutul actualiei ediții.

Ne pare rău că un oraș plin de vigoare fotbalistică, cum este Craiova, un centru care s-a bucurat de o recentă recunoaștere a meritelor publicului său, a apărut la ordinea de zi a comisiei „penale” a federației. Așa cum am afirmat-o de multe ori, credem că acele elemente care s-au pus în afara onoarei sportive, nu vor mai avea ocazia să păzeze prestigiul unui public cald și interesat, cum am fi încertați să avem în orașele cu echipe de prima divizie. Aici, un mare rol îl au și fotbalistii Universității Craiova care nu trebuie să se joace cu sentimentele pline de pasiune pen-

tru ei ale miilor și miilor de spectatori nelipsiți de pe marele stadion din „Cetatea Băneli”. Obligație care revine, absolut la același grad, și oaspeților; și unii și alții nu au voie să recurgă la gesturi care nu sînt, în nici un caz, demne de sportivi cu solide și apreciate biografii ale performanței.

Ajunsem deci la „Inculpații” primelor etape ale campionatului; Broșovschi, Niculescu și C. Olteanu — jucători de temperament, cum știm foarte bine — se vîd inaugurînd rubrica de suspendări. Chiar dacă în cazul arădeanului, așa cum am avut ocazia să o mai spunem, decizia arbitrilor a fost pripită, el s-a făcut totuși vinovat de intenția de lovire; pentru ceilalți doi, gesturi regretabile față de parteneri de întrecere au provocat intervenția comisiei de specialitate. Și fiindcă am ajuns la ea, repetăm: aceea obligativitate, confundîndu-se cu însăși rațiunea existenței sale, anume de a avea toată grija ca infracțiuni egale să primească sancțiuni egale. Au existat multe cazuri în care, pentru aceeași abatere de la regulament, s-au aplicat pedepși diferite, ceea ce — în mod absolut firesc — a trezit nemulțumiri și neîncredere în comisie. Știm că din acest for, alcătuit din activiști voluntari, fac parte oameni cu veche experiență în fotbalul nostru, deasupra oricăror bănueli sau suspiciuni, în frunte cu Ștefan Socaciu, președintele comisiei; totmai de aceea ar fi regretabil ca defecțiuni de funcționare, de incompletă evidență a sancțiunilor anterioare, de informare neexactă, să dea naștere la verdicte atacabile de către „părțile” interesate. Se mai impune, de asemenea, ca unitățile de măsură cu care s-a pornit la drum să nu fie modificate pe parcurs — pentru că și așa se va ajunge la situații de diminuare sau de agravare de decizii în mod nejustificat.

Dar, mai înainte de orice, ne exprimăm speranța că săptămîna de pauză va răci spiritele încălzite, va readuce calmul și ponderea în comportare, astfel ca această comisie, pe care nu credem că există jucător bucuros să o privească „în direct”, să-și reducă simțitor activitatea, dacă nu să ajungă la ridicarea imediată a ședințelor, din lipsă de cazuri. O situație voit idealizată? Nicidecum. Ideal ar fi ca toți să conlucrăm spre a o determina...

Etimie IONESCU

„MEMORIALUL IOACHIM POPESCU”

O frumoasă și laudabilă inițiativă a avut-o clubul Sportul studentesc prin organizarea „Memorialului Ioachim Popescu”. După cum se știe, inițiativa clubului organizator i-au răspuns două dintre divizionarele A bucureștene — Rapid și Dinamo, precum și cea constantăneană — Farul, unde regretatul fotbalist a făcut primii pași în sportul cărula i-a dăruit multă pasiune și mulți ani din viață.

Regulamentul primei ediții a prevăzut disputarea a două meciuri și atribuirea frumosului trofeu echipei câștigătoare cu cea mai mare diferență de goluri.

A câștigat Rapid, care și-a întrecut mai net adversara — Dinamo. Gloriei, prin evoluția din acest meci, au confirmat că merg pe o linie ascendentă, fapt ce l-au arătat, de altfel, în prima manșă din „Cupa

Cupelor”, desfășurată săptămîna trecută la București. Ni s-au părut de bun augur jocul încheiat, ritmul viot, menținut aproape de-a lungul întregii partide, precum și acțiunile în viteză desfășurate de feroviar, cărora tinerii lor adversari nu le-au găsit antidotul.

Rezultatele înregistrate (simbătă 16 septembrie, stadionul Republicii din Capitală):

● SPORTUL STUDENTESC—FARUL 4-3 (1-1, 0-0), după penalty-uri. Au marcat: Cojocaru (min. 63), respectiv I. Constantinescu (min. 68); din 11 m.: Măgdoiș 2, D. Nicolae, respectiv Caraman și I. Constantinescu.

● RAPID—DINAMO 4-1 (2-1). Autorii golurilor: Dumitriu III (min. 5, 38 și 60), Roș (min. 89), respectiv Sălceanu (min. 8).

Mijlocasul constantănean I. Constantinescu (căzut la pămînt cu portarul Suciu), intercalat în atac, va deschide scorul în partida pe care Farul a susținut-o cu Sportul studentesc.

Foto: T. MACARȘCHI

UN TEST UTIL AL SELECȚIONATEI DE TINERET

Duminică la Pitești, lotul reprezentativ de tineret — care se pregătește în vederea campionatului

F. C. ARGEȘ—LOTUL DE TINERET 1-1 (1-0)

Stadionul „1 Mai”, teren bun, dar alunecos; timp noros; spectatori 2500.

Au marcat: Roșu (min. 3) și Multescu (min. 72).

F. C. ARGEȘ: Niculescu (min. 65 Ariciu — min. 63 Niculescu) — PIGULEA, Barbu (min. 46 Olteanu), Vlad, Ivan — Prepurcel, M. POPESCU — Radu, Mustea, ROȘU, Jercan.

LOTUL DE TINERET: IORDACHE — Cristache, Ciungăria (min. 46 Smarandache), M. Oltea, Anghelini — Tănăsescu (min. 50 M. Ștefan), Bădiță (min. 46 Șelceanu) — TROI, MULTESCU, M. Sandu (min. 46 Năstase). Petreand (min. 46 Szabados).

European — a susținut un joc de verificare cu F.C. Argeș. Terenul alunecos a supus jucătorii ambe-

lor echipe la eforturi suplimentare. Cu toate acestea, spectatorii care s-au încumetat să vină la stadion nu au avut ce regreta, înfruntarea fiind presărată cu numeroase faze spectaculoase la ambele porți. Prima repriză a aparținut argeșenilor care, în deosebită poștă de joc, au deschis scorul chiar în min. 5 prin Roșu. După pauză, înlocuirile efectuate de antrenorul C. Drăgușin în formația echipei de tineret au dat un plus de vigoare și au revitalizat linia ofensivă, unde Szabados, pe aripa stînga, a dat un randament mai bun decît Petreanu. Selecționabilii au arătat o pregătire fizică superioară, au terminat jocul în forță și au reușit să restabilească egalitatea prin golul înscris de Multescu (min. 72).

Testul de la Pitești a corespuns într-o mare măsură pentru că a subliniat, pe lîngă calități certe ale selecționabililor, și unele lipuri care sperăm că vor fi remediate pînă la partida oficială cu Albania.

Astăzi, la Ruse, selecționata de tineret întâlnește pe Dunay din Divizia A (Gh. N.).

SUBLINIERI

ÎN AVANTAJUL CUI A FOST ROCADA?...

A existat o rocadă în noul sezon care a născut multe semne de întrebare: cea efectuată de echipele clujene. Studenții l-au dat pe Adam, feroviar, la schimb, pe Șoo. În virtutea ultimelor sezoane, era limpede pentru foarte mulți că feroviarul sînt cel în cîștig. Mai greu de înțeles era pentru foarte mulți cum de-a fost îndupăscată „U” Cluj să-l cedeze pe unul dintre cei mai distinși jucători din istoria sa, pe cel ce înscrisese peste 100 de goluri pentru „sepcile roșii”. Din curiozitate, l-am lăsat pe dr. Rădulescu, unul din antrenorii C.F.R.-ului, înaintea debutului în noul campionat: „Cum ați reușit să-l obțineți pe Adam?”. Doctorul a răspuns direct: „Mi l-au cerut pe Șoo. Și nu voiam să-l dau. Și ca să nu-l dau, l-am cerut pe cel mai bun atacant al lor, pe Adam. Au acceptat imediat schimbul. Fie-rește, că și noi...”.

Dincolo de dimensiunea morală a relației „U” Cluj — Adam, problema care se punea era dacă nu cumva golgeterul absolut de pe Șoo s-a intrat în conul de umbră al carierei sale, iar „U” Cluj a învins fenomenul. Campionatul era singura modalitate de a filtra nenumăratele ipoteze.

L-am urmărit pe Adam în două meciuri, ambele în deplasare. La Constanța și la Reșița. Partide în care Adam a confirmat tuturor că n-a intrat în eclipsă. Același jucător abil, inteligent, „bătrînu” atît de necesar într-o linie ofensivă. La Constanța, Adam a creat cîteva ocazii excelente oprite numai de intervențiile de excepție ale portarului Ștefănescu să se transforme în goluri. Iar la Reșița succesul avea să fie complet, Adam văzîndu-și de două ori „schitele sale de regie” convertite în golurile victoriei. Șoo, gîtuș de temut, nu reușea încă, în trei etape de campionat, să se încadreze în mecanismul echipei, poate și datorită postului de virf avansat care nu-l prea avantajează.

Am dus ideea mai departe. Am pus față în față notele obținute de Adam și Șoo în cele trei etape: Adam: 8 la Constanța, 9 cu Steaua la Cluj, cînd a fost desemnat cel mai bun jucător din teren, 8 la Reșița. Șoo: 8 acasă cu Jiul, 8 în deplasare (0-5 cu F. C. Argeș) și 7 acasă cu Rapid. „Avantaj Adam” și din acest punct de vedere.

Desigur, n-au trecut decît trei etape care nu pot fi „măsura tuturor lucrurilor”. Și n-ar fi bine ca acest paralelism să fie privit drept altceva decît un duel sportiv ce l-am dori continuat, un campionat întreg.

Mircea M. IONESCU

ASTĂ-SEARĂ, LA HELSINKI, REPREZENTATIVA ROMÂNIEI ÎNCEPE CURSA CALIFICĂRII PENTRU TURNEUL FINAL AL C.M. '74!

START ÎNTR-O NOUĂ „EXPEDIȚIE” A GENERAȚIEI LUI MIRCEA LUCESCU

Luni 18 septembrie. Deși la o oră matinală (5,45), holul aeroportului internațional Otopeni este mai populat ca oricând. Rude apropiate, prieteni, colegi de echipe au redus din ore bune de somn pentru a fi, trup și suflet, alături de ai lor, de fotbalistii din lotul național, care, peste mai puțin de o jumătate de ceas, se vor imbarca în avionul ce-i va transporta spre Helsinki, primul popas al unui traseu ce se vrea încheiat în R. F. a Germaniei, gazda turneului final al C.M. — ediția 1974.

Obiectivul — un loc printre cele „16 mari” ale Weltmeisterschaft-ului — nu-i prea simplu de îndeplinit, dar, aici, în holul aeroportului de-

un debutant în echipa națională. Ni se destăinuie:

— Imi pare rău că pentru a obține un loc în echipă a trebuit să se accidenteze un alt fundaș, colegul meu de club, Deleanu. Pe de altă parte, nu-mi pot ascunde fericirea de a debuta mai devreme decât am sperat în prima echipă a țării. Știu că nu-mi va fi deloc ușor, dar imi dă mare curaj gândul că aproape de zona mea, în teren, se va afla Dinu cu care mă înțeleg de minune în formația de club. Voi face totul pentru a îndreptăți speranțele investite în mine. Sint conștient de faptul că pentru a rămâne în echipă trebuie să nu ratez la debut.

Citeva vorbe ține, totuși, să ne spună și el: „Nu-i rău dacă pică ceva și de la noi, cei din linia a doua, dar pentru gol „responsabilul” este, în primul rând, Neagu”. ...Și, — adaugă el — prezența lui în linia de atac este o garanție a jocului ofensiv, orientat spre direcția porții”.

Minutele trec, împreună cu ceilalți pasageri, tricolorii sint invitați la cursa — charter, de Helsinki.

Ultimele rinduri, pe bloc-notesul nostru, reproduc declarația, cea mai importantă, cea mai autorizată, a antrenorului Angelo Niculescu. Iată-o: „Deși fără cifre titulari, formula de echipă folosită în ultima partidă de verificare a corespuns, demonstrând

pistă destui tricolori încercați, care s-au aflat și la startul fostului campionat mondial. Într-adevăr, sint aici Sătmăreanu, Dinu, Radu Nunweiler, Mircea Lucescu, căpitanul celei de-a treia expediții a tricolorilor, socotind-o, firește, și pe aceea din timpul campionatului european, încheiată cu bine și ea, foarte aproape de un loc între primele patru la Bruxelles.

Spre el, spre Mircea Lucescu ne îndreptăm primii pași, de la el vrem să intuim atmosfera, primele gânduri înainte de decolare.

Ce-i nou căpitane, pe corabia ta?

— Toate bune, după o leacă de furtună, ne răspunde Lucescu, în tonul metaforei.

După care continuă:

— Simbătă la Snagov, cind trei titulari, Dobrin, Deleanu și Dembrovski, erau ca și șterși de pe listă, ne-am temut că nu vom putea alcătui o echipă, cit de cit redutabilă. Ieri, însă (n.r. duminică, la partida-test, cu tineretul lui Petrolul), lucrurile au mers bine în formula folosită de antrenor. Sigur că fiecare din cei trei titulari, printr-un plus de valoare și experiență, prezenta mai multă garanție pentru echipă, dar, să nu uităm că în ultimul timp mereu ne-au lipsit nume grele: cind Dobrin, cind Dumitru, cind Dembrovski. Și tot am scos-o la capăt...
Lângă Lucescu, aproape, parcă simțind nevoia tutelei, se află Dobrău.

— Nici o grijă, Dobrău, voi fi și eu lângă tine — Intervine, încurajator, pentru „noul venit”, Răducanu. Ii mai spunem cu cite ceva, din cind în cind, și lui Lucescu, care, vulpoi bătrîn în ale fotbalului, oricum știa lecția. Totul e să-ți faci omul tău, să nu-l lași să răsuflie, că finlandezii ăștia știu să lupte nu glumă — este de părere portarul Rapidului.

Prieteni de nedespărțit, Dumitru și Nunweiler sint și aici împreună; un cuplu omogen, valoros, ca în teren, acolo în porțiunea de mijloc. Pentru Helsinki, Dumitru ne promite un gol („la ultimul joc al Stelei am marcat două goluri, ieri, la Snagov, am înscris trei”), al șaselea dintre Nunweilleri nu promite nimic, ca de obicei, dar noi știm că și la Helsinki aportul lui va fi valoros, ca întotdeauna. Pentru că Radu este omul care face și face.

„Seria româno-finlandeză” este de dată recentă în albumul fotbalului românesc. Ea s-a înscris la 11 octombrie 1970 și cuprinde — ca să ne exprimăm tot în termeni filatelici — doar două... emisiuni. Deci, azi reprezentativele celor două țări se întâlnesc pentru a treia oară și din nou într-un cadru oficial. Primele două au avut loc în preliminariile campionatului Europei; meciul de azi se dispută în preliminariile campionatului mondial. Bilanțul este favorabil fotbalistilor noștri: două victorii nete.

În ultimul joc de verificare a reprezentativei, RĂDUCANU a apărut poartă echipei de tineret-rezerve Petrolul Ploiești. Ca și în fotografia de față, el a fost mereu pe fază la deseale și incisivele atacuri ale tricolorilor

Foto: I. MIHĂICA

prospețime, omogenitate, combativitate. Dacă vor arunca în luptă aceleași atuuri și în partida de miercuri, băieții mei au prima șansă de a obține victoria”.

...Așa s-a dat startul, luni dimineață, la aeroportul internațional Otopeni, în cea de-a „treia expediție” a generației lui Mircea Lucescu.

G. NICOLAESCU

PENTRU A TREIA OARĂ ÎN DOI ANI...

11.X.1970 — București
ROMANIA—FINLANDA 3-0 (2-0)
Au marcat: 1-0 Dumitrache (min. 20); 2-0 Dumitrache (min. 42); 3-0 Nunweiler VI (min. 77). Arbitru: L. Vamvakopoulos (Grecia). 45.000 spectatori.

ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Vigu — Dumitru, Nunweiler VI — Neagu (min. 46: Tătaru), Dobrin, Dumitrache, Fl. Dumitrescu.

FINLANDA: Heinonen — Maakipaa, Kilponen, Rajantie, Kautanen — Suomalainen (min. 55: Mäkilä), Heikkilä (min. 67: Liimänen) — Savolmaa, Toivola, Toivanen, Paatelainen.

22.IX.1971 — Helsinki
FINLANDA—ROMANIA 0-4 (0-2)
Au marcat: 0-1 Iordănescu (min. 24); 0-2 Lucescu (min. 37); 0-3 Dembrovski (min. 54); 0-4 din 11 m. Lucescu (min. 63). Arbitru: P. Kamber (Elveția). 2.500 spectatori.

FINLANDA: Nessman (min. 46: Heinonen) — Suomalainen, Savolmaa, Mäkinen, Ranta, Toivanen (min. 57: Numminen), Heikkilä, Nikkanen, Toivola, Rajha, Lindholm.

ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Măcanu — Dumitru, Nunweiler VI — Lucescu, Dembrovski, Neagu, Iordănescu (min. 46: Tătaru).

OPTIMISM

ÎN TABĂRA GAZDELOR

HELSINKI (prin telefon, de la trimisul nostru special).

Plecați din București, luni dimineață, pe o ploaie torențială, ne-am așteptat să găsim aici, în nordul continentului, toamna și mai bine intrată în drepturile ei. Dar, spre plăcuta noastră surprindere, capitala Finlandei ne-a întâmpinat, ca și alte două orașe în care am făcut scurte escale (Copenhaga și Turku), cu o vreme foarte frumoasă și relativ călduroasă.

La capătul unei călătorii obositoare, dulceața zilei de toamnă de la Helsinki a readus buna dispoziție în rîndul fotbalistilor români. Nu numai pentru că va fi mai bine de jucat pe o asemenea vreme, ci și pentru că el s-au pregătit, în cele citeva zile la Snagov, în condiții de timp oarecum identice.

Intîmpinați la aeroport de oficialități ale federației finlandeze, dar fără obișnuita armată de fotoreporteri, pe care o întîlnim în multe alte locuri, membrii delegației noastre și-au stabilit reședința la hotelul Aurora, într-un cartier semicentral al orașului, în apropierea unui lac (se putea altfel în țara cu atîtea ochiuri de apă?), unde zgomotul metropolei pătrunde mai puțin. Acest hotel nu este prea departe de stadionul pe care se va juca meciul de miercuri. După cite ne-am dat seama în puținele ore petrecute aici, viața orașului este dominată de existența tirului internațional, deschis cu citeva zile în urmă. Această importantă manifestare economică, la care participă cu succes și România, a atras, în momentul de față, la Helsinki, foarte mulți vizitatori din întreaga țară și de peste hotare, împrejurare care explică și penuria de locuri în hoteluri (dificultate de care ne-am lovit și noi, ziariștii, ce însoțim lotul fotbalistilor români). De altfel, dintre acești vizitatori — speră organizatorii meciului Finlanda — România — să-și recruteze o bună parte a spectatoilor. Ceea ce nu înseamnă că nu se scontează și pe prezența, mai numeroasă decît de obicei, a iubitorilor de fotbal localnici. Ascensiunea valorică și bune rezultate obținute în ultima vreme de către reprezentativa Finlandei au făcut să crească aici, din nou, interesul pentru fotbal (fără a

depăși, desigur, pe cel arătat atletismului, mai ales după succesele de la recenta Olimpiadă), care face posibilă o afluență mai mare de public și la meciul de miercuri seara.

Dacă gazdele noastre evită, totuși, să estimeze o cifră, chiar și aproximativă, a spectatorilor (pe care o condiționează, cum e normal, și de starea timpului ce s-ar putea schimba pînă astăzi), ele se arată, în schimb, foarte optimiste asupra rezultatului meciului, admițînd cu greu altă alternativă decît victoria.

Secretarul general al federației de fotbal finlandeze, Erkki Porola, care a întâmpinat delegația noastră la sosirea pe aeroportul din Helsinki, ne-a declarat, mai pe ocolite, ceea ce în cadrul unei conferințe de presă cu ziariștii locali a spus foarte convins, că echipa Finlandei — mult remaniată față de aceea opusă reprezentativei României cu un an în urmă — are ca atuuri tinerețea, talentul și ambiția jucătorilor ei care-i vor deschide drumul spre succes și în acest al doilea meci din preliminariile C.M. (în primul, se știe, a invins Albania cu 1-0).

Cu un optimism mai puțin afișat, jucătorii români speră, la rîndul lor, într-o victorie care le-ar deschide frumoase perspective în lupta pentru cîștigarea seriei preliminare. După cum a demonstrat-o și ultimul joc de verificare, susținut duminică, la Snagov, echipa noastră marchează un evident progres față de evoluția din partida cu Austria, îndeosebi sub aspectul combativității și cel al capacității sale ofensive. Este adevărat că lipsa lui Dobrin și Dembrovski se resimte, dar prezența lui Neagu poate da atacului incisivitatea necesară care îi lipsea pînă acum.

În perspectivă, deci, un meci ce se anunță extrem de disputat, dar în care elanul și ambiția gazdelor pot fi înfrînte de experiența și clasa de joc superioare ale echipei României.

În încheiere, reamintim că meciul Finlanda — România va fi transmis integral de posturile noastre de radio și televiziune, cu începere de la ora 18.30.

C. FIRANESCU

UN SINGUR JOC DISPUTAT

ÎN GRUPA A IV-a A PRELIMINARIILOR C. M.

Jocul de astăzi dintre selecționatele României și Finlandei se desfășoară în cadrul preliminariilor campionatului mondial 1974. Cele două echipe fac parte, împreună cu cele ale R.D. Germaniei și Albaniei, din grupa a patra a zonei europene. Pînă acum, în această grupă s-a disputat o singură partidă și anume:

21.VI.1972: Finlanda—Albania 1-0 (1-0)
Celelalte 11 meciuri sint programate astfel:

20.IX.1972: FINLANDA—ROMANIA

7.X.1972: R. D. Germană—Finlanda

29.X.1972: ROMANIA—ALBANIA
8.IV.1973: R. D. Germană—Albania
6.V.1973: ALBANIA—ROMANIA
27.V.1973: ROMANIA—R. D. GERMANIA

6.VI.1973: Finlanda — R.D. Germană
26.IX.1973 R. D. GERMANA—ROMANIA

10.X.1973: Albania—Finlanda
14.X.1973: ROMANIA—FINLANDA
3.XI.1973: Albania—R. D. Germană

Toate jocurile din preliminarie trebuie disputate pînă la 31 decembrie 1973, potrivit unei hotărâri a F.I.F.A.-ei.

ANGELO: — Puneți-o pe-ăia mai serioasă, Rică!

Desen de AL. CLENCIU

BILANȚUL TRICOLORILOR

Pe teren propriu	106	57	23	26	228—144
Teren neutru	25	10	4	11	40—45
În deplasare	114	36	26	52	159—235
Pînă în 1944	93	38	18	37	197—206
După 1944	152	65	35	52	230—218
TOTAL GENERAL	245	103	53	89	427—424

ÎN TRE TURUL ȘI RETURUL PRIMEI MANȘE A CUPELOR EUROPENE

Trei din cele patru echipe reprezentante ale fotbalului românesc au absolvit cu succes prima manșă a primului tur al cupelor europene: F.C. ARGEȘ a luat, în deplasare un avans de două goluri, RAPID și „U” CLUJ, jucând acasă, unul de trei goluri, ceea ce reprezintă un avantaj destul de substanțial pentru retur. Doar U.T.A., deși beneficia de avantajul terenului propriu, a cedat în fața lui Norrköping, reducându-și simțitor șansele de calificare.

În rândurile care urmează prezentăm câteva comentarii pe marginea meciurilor de debut ale echipelor noastre în perspectiva returului acestor partide care vor avea loc la 27 septembrie și 4 octombrie („U” Cluj).

FL. HALAGIAN: „SÎNT MULȚUMIT NUMAI DE REZULTAT”

Desigur că acest 2-0 cu care F. C. Argeș s-a întors de la Luxemburg reprezintă un debut promițător al piteștenilor în Cupa campionilor, la care parțial pentru prima dată, pentru că o victorie la zero în deplasare, în meciul-tur, înseamnă — ținând seama de valoarea adversarului — calificare sigură, după partida-retur, în al doilea tur al competiției. Chiar dacă formația argeșeană a manifestat la Luxemburg unele carențe în jocul său de ansamblu și în modul de a acționa în funcție de adversar, Aris Bonnaweg, care a subliniat de ziarul „Sportul”. Și cu aceasta ne-am început și convorbirea avută cu antrenorul Florin Halagian, care din capul locului a ținut să ne precizeze:

— Sînt de acord cu cea mai mare parte a observațiilor, care au și făcut obiectul unor discuții cu jucătorii, în cadrul analizei jocului cu Aris. Este și motivul pentru care eu sînt mulțumit doar de rezultat, nu și de comportarea generală a echipei într-un meci în care întîlneam un adversar cunoscut de mine, pentru că l-am urmărit la un joc de campionat cu Jeunesse d'Esch.

— Pentru că a venit vorba de Aris, ce valoare are această echipă?

— Aș putea-o compara cu o formație din coada campionatului campionatului nostru. Este bine pregătită fizic, ceea ce-i permite să facă un marșaj om la om pe tot terenul, practic un fotbal curat, fără durități, are câteva valori individuale (portarul Zander, fundașul central Schanen, mijlocușul Lorge și atacantul Kirchens) și este destul de

periculoasă pe teren propriu. De aceea, pregătind partida de la Luxemburg, am recomandat jucătorilor să înceapă prudent jocul, ca să nu primim gol la început. Jucătorii noștri însă, ca de altfel și al celorlalte echipe românești, au o rețineră, devenită aproape obișnuită, atunci cînd joacă în deplasare. Sînt exagerat de prudenți, încetinesc ritmul, nu les repede la atac. Așa au făcut și jucătorii mei, deși era evident că putem înfrînge mai mult. Abia la pauză am reușit să-i conving pe jucători și în repriza a doua, avansîndu-l pe Olteanu, echipa a făcut un joc mai apropiat de valoarea sa, obținînd și victoria.

— Ce v-a nemulțumit mai mult?

— În primul rînd faptul că echipei i-a lipsit elasticitatea, a ieșit lent din apărare în atac, n-a speculat rapid ocaziile ivite pentru a ataca. În al doilea rînd, angajamentul fizic a lăsat de dorit. E drept însă, că veneam după un meci dur, la Craiova, și că unii jucători (Vlad, Olteanu, Pigulea) s-au resimțit și la Luxemburg. În fine, cursivitatea jocului a fost sub așteptările mele. De altfel acestea sînt capitolele spre care se îndreaptă în prezent eforturile mele în pregătirea pentru campionat și returul cu Aris. Doresc ca la 27 septembrie să pot remarcă pe toți jucătorii, nu numai pe Stan, Olteanu, Barbu și M. Popescu, care s-au evidențiat la Luxemburg și, mai ales, doresc ca echipa să-și facă jocul său normal.

Dorim și noi, întrucît considerăm că totuși Aris nu-i va îngreuna F. C. Argeșului calificarea, și în turul II adversarii vor fi mai puternici și vor preînde prestări superioare. (p. g.)

„MOMENTUL LANDSKRONA” — ÎNCEPUT DE REVIRIMENT LA RAPID?

Cu patru zile înaintea primei manșe a jocului din Cupa Cupelor, cu deținătoarea Cupei Suediei, Landskrona Boys, am avut prilejul să-l urmărim pe rapidistii în meciul oficial de la Cluj cu Universitatea. Aspectul general al jocului, în permanență la discreția clujenilor, comportarea nesatisfăcătoare a jucătorilor bucureșteni — cu mici excepții —, dereglarea tactică a feroviarilor au creat pe bună dreptate un climat de neîncredere în jurul echipei feroviare. Nu întîmplător la sfîrșitul meciului de la Cluj antrenorul Bazil Marian manifesta multă îngrijorare înaintea debutului în Cupa Cupelor.

A venit însă și cea seară de miercuri, mult așteptată, în care eram curioși să vedem dacă numai în câteva zile jucătorii rapidiști vor fi în stare să depășească momentul critic al acestui început de sezon. Debutul partidei nu a avut însă darul să risipească îndoiele. Oaspeții, cu un gabarit impresionant, au început jocul „încinși”, reușind să-și pună de la început în aplicare intențiile tactice defensive, printr-un marșaj strict, om la om, combinat cu o apărare în zonă, cu replieri rapide în defensivă. Minutele se scurgeau în defavoarea jucătorilor bucureșteni, incapabili în fața unor adversari vi-guroși și sobri, să găsească soluția de a pătrunde spre poarta apărată de Olson. Aproape o repriză întreaga jocul s-a desfășurat în aceeași notă: dominare teritorială a feroviarilor, apărare supranumerică cu sporadice încercări de contraatac ale jucătorilor suedezi. Jucătorii Rapidului au luptat din răsputeri, fără menajamente, au căutat toate soluțiile posibile pentru deschiderea scorului, au combinat bine la mijlocul terenului, dar o dată ajunși în zona de finalizare s-au lovit ca de o stîncă de masivul fundași de la Landskrona. Mult doritul gol s-a lăsat timp îndelungat așteptat. Nu trebuie uitat totuși că în plină dominare a feroviarilor, impetuosul Berg a scăpat singur spre poartă și numai cele două reflexe uimitoare ale lui Răducanu au făcut ca tabela de marșaj să rămîna neschimbată. Abia spre finalul reprizei, Marin Stelian s-a angajat hotărît într-o acțiune personală, a

șutat cu sete și mingea a ricoșat din umărul portarului Olson în plasă.

După pauză însă rapidiștii au găsit antidotul spargerii „lăcătului” suedez. Schimbările survenite în formație, prin introducerea lui Savu, dar mai ales a lui Năsturescu, au re-vitalizat forța ofensivă a giuleștenilor. Atacurile mai exacte și eficiente, în trombă, purtate pe ambele flancuri au zdruncinat din temelii zidul defensiv al oaspeților, l-au forțat în nenumărate rînduri și au reușit să puncteze cu precizie prin M. Stelian și Năsturescu, autorii a două goluri spectaculoase și grele ca plumbul în balanța fotbalistilor de la Landskrona.

Avem speranța că cele trei goluri cu care pleacă la drum Rapid la meciul retur, dar mai ales jocul valoros prestat după pauză vor concura la reînvierea moralului și regăsirea formei sportive și bineînțeles la calificarea în turul al II-lea al Cupei Cupelor

Gheorghe NERTEA

11 MINUTE CARE FAC MAI UȘOARE... 90!

Participantă cu șase ani în urmă la o competiție europeană intercluburi (Cupa Cupelor, 1966) Universitatea Cluj țină să facă o bună figură la acest spectaculos „come back” al său printre echipele chemate, toamnă de toamnă, să reprezinte fotbalul românesc în arena internațională.

Ne sugerează această impresie, a-tit felul cum în cercurile echipei clujene a fost pregătit debutul cu Levski-Spartak din Sofia, cît — mai ales — felul cum a jucat unsprezecele studențesc în repriza secundă a acestui meci inaugural, în care nu numai că a întors în favoarea sa un rezultat ce se anunța favorabil (sub raportul calificării) pentru oaspeții bulgari, dar și-a asigurat chiar o diferență importantă de goluri care, cu toate rezervele de rigoare, o instalează favorită finală a dublului meci cu multipla campioană bulgară.

Fără îndoială, studenții nu se vor simți jigniți dacă vom spune că, la aflarea rezultatului tragerii la sorți, adversarul lor se anunța cel mai dificil dintre cei rezervați echipelor noastre și, prin urmare, coeficientul de șanse pe care îl acordam echipei lui Onisie era mai mic decît al U.T.A.-ei, Rapidului sau F. C. Argeșului.

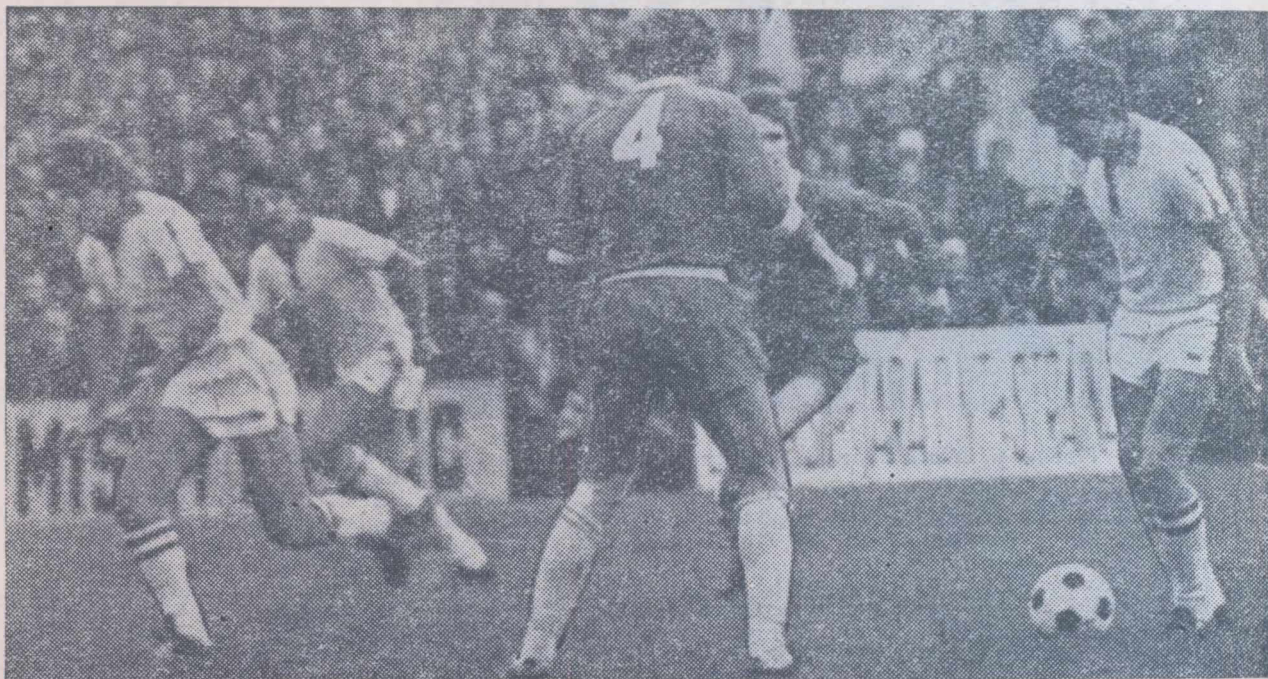
Meritul lor apare însă, acum, cu atît mai mare și ne facem o plăcută datorie din a-l sublinia. Cu atît mai mult, cu cît, după o repriză mai a-nostă, în care din punct de vedere tactic, ei au apărut dominați de partenerul de întrecere, după un început de repriză secundă și mai nefavorabil, în care au fost conduși cu 1-0, „U”-iștii au realizat o rară ispravă fotbalistică — neobișnuită nu numai pentru un meci oficial intercluburi, dar chiar și pentru un meci de campionat intern — aceea de a se lansa într-un irezistibil „forcing” care le-a adus patru goluri marcate pe intervalul a numai 11 minute! Explicațiile micului fenomen, țin a-tit de domeniul resurselor psihologice ale acestei echipe, cît și de cel al reorientării sale tactice (plusul ofensiv și de luciditate reprezentat de trecerea lui Anca la mijlocul terenului), după cum nu trebuie să facem eroarea de a ignora o anumită derută în care a intrat Levski-Spartak și care s-a tradus mai ales prin „bilbieli” în apărarea imediată, pe care „U” a știut să le exploateze. Oricum însă, cifrele, înregistrările statistice ale meciului, pledează pentru superioritatea formației române care a obținut 10 cornere față de 4, a șutat la poartă de 17 ori, față de

cele 4 șuturi ale coechipierilor căpitănului naționalei bulgare, Jecev.

Dar pentru că a venit vorba despre acesta și pentru că grijele returului nu pot fi socotite definitiv în-lăturate, se cuvine să facem precizarea că în afara celor 5-6 internaționali A cu care a venit la Cluj, Levski mai are încă trei (fundașul dreptă Gaidarski și atacanții Panov și Tvetkov) care nu vor mai absenta în retur. Este deci normal ca Onisie să-și ia toate precauțiile, mai ales că cei doi atacanți internaționali, adăugați excelenților Veselinov și Mitkov, pot mări simțitor forța ofensivă a vicecampionilor bulgari, ale căror șanse de a se califica nu sînt excluse. (Să nu uităm, de exemplu, că golul înscris la Cluj de Haralambiev poate deveni decisiv, în cazul unei eventuale revanșe a gazdelor, de la 27 septembrie, cu 3-0).

Dar echipa clujeană marchează o sensibilă revenire după debutul său sub așteptări din campionat, iar timpul rămas pînă la jocul de la Sofia poate aduce o nouă creștere a formei sportive a team-ului „șepci-lor roșii”, aflat oricum în ascendență sub acest raport.

Radu URZICEANU

Broșovschi, încolțit de suedezi Malm (nr. 4) și Larsson, Kun (în prim plan) și Axente caută să se demarce și să ocupe o poziție cît mai bună pentru primirea balonului. (Fază din meciul U.T.A. — I.F.K. Norrköping, 1-2).

Foto: MARCEL CÂNCIU

LA U.T.A., CEVA TREBUIE SĂ SE SCHIMBE...

La Arad, după meciul cu I.F.K. Norrköping, stadionul s-a golit în tăcere. Aplauze se auziseră în momentul cînd suedezi s-au îndreptat spre tunelul ce-l ducea la vestiar, dar mulți dintre spectatori care îl răsplăteseră cu aplauze pe învingători aveau lacrimi în ochi, atît de mult îi dureau înfrîngerea echipei favorite. Pentru un astfel de public trebuie să faci totul ca să-l mulțumești. Și nu se poate spune că, ani și ani, U.T.A. nu a făcut totul pentru a merita aplauzele lui. Dar vine un timp...

Vine un timp cînd, deși al impresia că totul e ca mai înainte, lucrurile nu se mai încheagă, apar riduri nevăzute pe „obrazul” celui mai perfect rod de mecanism. Iar U.T.A. a fost (și mai poate fi) un mecanism perfect rod, cu piesele bine reglate, fiecare la locul ei. Lipsa uneia sau griparea alteia dintre ele, deranjează întregul angrenaj. Aceasta credem că este situația formației textileste în clipa de față și de aceea, în rîndurile ce urmează ne vom referi mai puțin la meciul în sine și

mai mult la cauzele care au generat „hiatusul” din partida de miercuri trecută.

Lăsîndu-l la o parte pe Both — căruia i s-a găsit un înlocuitor în persoana lui Kun, să amintim că alb-roșii joacă în aproximativ aceeași alcătuire de 4-5 ani. Se simte nevoia unui suflu nou. Dar cine să vină cu această respirație proaspătă? Din cei cîțiva jucători care inițial au dorit să poarte tricoul echipei din Arad, trei au părăsit-o: Condric s-a înscris la Bala Mare, Turlea se afla la Sibiu, iar Floareș, după ce a fost cu U.T.A. în turneul din Franța, Belgia și Olanda, a preferat pe Politehnica Timișoara. Au rămas doar Purima și Căldăruș. De ce pleacă acești fotbalisti de la o echipă de Divizia A, preferînd una de B? Și-a pus oare aceași întrebare cineva din conducerea echipei? De ce nu au fost acceptați, cu un an în urmă, Batacliu (pe care Dinamo îl oferise, alături de Both, pentru schimbul cu Fl. Dumitrescu), sau — mai recent — Troi? Și, unul și celălalt s-au „răzbunat” mar-

cind pentru nolle lor echipe chiar pe stadionul din Arad...

Dar mai sînt și alte elemente care, adunate, explică, într-un fel, momentele de derută străbătute de U.T.A. în această toamnă, reliefate de meciul cu formația scandinavă. Mai întîi, lipsește — bolnav — cîrmaciul din todeauna al corăbiilor, încercatul antrenor Nicolae Dumitrescu, cel aflat adîi ani la conducerea echipei, suplinat acum de Toma Jurcă. Apoi, inactivitatea celor mai mulți dintre membrii secției de fotbal, lipsa bazelor de antrenament, care explică, într-o măsură și INEXISTENȚA — în ultimii ani — a ELEMENTELOR CRESCUTE ÎN CADRUL SECȚIEI și promovate în prima echipă etc.

Toate aceste aspecte neplăcute vin să demonstreze că la U.T.A. ceva trebuie să se schimbe pentru ca lucrurile să intre din nou pe făgașul care ani de-a rîndul a condus echipa pe unul din locurile fruntașe ale fotbalului românesc.

Mircea TUDORAN

DOCUMENTAR • DOCUMENTAR

ARIS BONNAWEG
LUXEMBURG — F.C. ARGEȘ
0-2 (0-0)

AU MARCAT: Troi (min. 58) și Dobrin (min. 89) din 11 m.

STADIONUL MUNICIPAL; teren alunecos; timp rece; 2.000 spectatori.

ARIS: Zander — Fandel, Roemer, Schanen, Dabec — Pesch, Lorge — Schreiner, Weiss, Kirchens, Majenus.

F. C. ARGEȘ: Stan — Barbu — Pigulea, Olteanu, Vlad, Ivan — Mustăța (min. 46: Roșu), M. Popescu — Troi, Dobrin, Radu (min. 75: Jercean).

ARBITRU: J. Minois (Belgia) — corect și autoritar.

RAPID — LANDSKRONA BOYS
3-0 (1-0)

AU MARCAT: Marin Stelian (min. 43 și 70) și Năsturescu (min. 82).

STADIONUL „23 AUGUST”, teren bun; timp noros; spectatori circa 4000

RAPID: Răducanu — Ștefan, Boc, Grigoraș, Codrea — Naom (min. 57 Savu), Angelescu — Petreanu (min. 60 Năsturescu), Marin Stelian, Neagu, Dumitriu III.

LANDSKRONA: Olson — Svensson, Karlsson, Dahlgren — Rosengren, Berg, Cronquist — Nilsson (min. 75 Gustavsson), Lindstrom (min. 46 Lindgren), Johansson, Brzokoupli.

ARBITRU: F. Wöhrer (Austria) — excelent.

„U” CLUJ — LEVSKI-SPARTAK
SOFIA 4-1 (0-0)

AU MARCAT: Soo (min. 67), Crețu (min. 70), Mureșan (min. 78) și Uifăleanu (min. 87), respectiv Haralambiev (min. 54).

STADIONUL MUNICIPAL, teren alunecos, timp noros; spectatori aproximativ 3.000.

„U”: Ștefan — Crețu, Anca (min. 46: Pexa), Solomon, Mihăilă — Fanea (min. 46: Anca), Mureșan — Uifăleanu, Munteanu, Soo, Lică (min. 75: Barbu).

LEVSKI SPARTAK: Stolkov (min. 78: Mihailov) — Bogdanov, Jecev, Aladjev, Ivkov — Stoiianov, Radlev — Veselinov, Bonceev (min. 78: Iordanov), Haralambiev, Mitkov.

ARBITRU: G. Kunze (R. D. Germană) — bun.

U.T. ARAD — I.F.K.
NORRKÖPING 1-2 (1-0)

AU MARCAT: Broșovschi (min. 26), Kindvall (min. 47) și Wendt (min. 60).

STADIONUL: U.T.A.; teren bun; timp excelent pentru fotbal; aproximativ 10.000 spectatori.

U.T.A.: Vidac (min. 63: Ziller) — Birău, Lereter, Pojoni, Popovici — Axente, Petescu, Broșovschi — Sîmbu, Domide, Kun.

I.F.K.: Andersson — Eek, Malm, Larsson, Pressfeld — Hultberg, Stenquist (min. 63: Hellberg) — Jansson, Kindvall, Nordin (min. 74: Jonsson), Wendt.

ARBITRU: Fehmi Pazarci (Turcia) — bun.

CUPA CAMPIONILOR ESTE ÎN POSESIA LUI AJAX! VA REUȘI ECHIPA OLANDEZĂ S-O PASTREZE ȘI DUPĂ EDIȚIA 1972/73?

CE MARI FAVORIȚI EXISTĂ?

Cu cât se fac mai aproape de finalul competiției, cu atât sînt mai puțin valoroase pronosticurile. Pînă la urmă, de aceea să încercăm să le facem de pe acum, deci după desfășurarea doar a unei jumătăți de an din marile întreceri continentale. Care sînt, deci, principalele aspirante la cele trei trofee?

● **CUPA CAMPIONILOR EUROPENI.** Aici, înainte de orice, trebuie trecut numele acelei echipe care domină de două ediții competiția — **Ajax Amsterdam**. Probele de început de sezon demonstrează că jucătorii dirijați de **Stefan Kovacs** nu au pierdut nimic din strălucirea cu care au încheiat vara fotbalistică. Dintre obișnuitele „inaltelor sfere” ale C.C.E., **Benfica Lisabona** apare ca una dintre outsideri; pentru că posedă formația cea mai bine omogenizată. Un semn de întrebare e **Real Madrid**, și asta pentru că roadează o formulă nouă de echipă. **Bayern München** își pune o candidatură demnă de luat în seamă dar să nu uităm că formația vest-germană nu are obișnuința unei competiții de asemenea anvergură unde este, totuși, o novică. **Celtic Glasgow** pare că intră într-un declin de valoare, **Juventus** vine cu ambiții mari, iar **Ujpesti Dozsa** cu garanțiile oferite de o formulă de echipă confirmată de cinci campionate.

● **CUPA CUPELOR.** În cursa pentru finală credem că nu vor lipsi: **Leeds United**, cu grupul ei de certe valori (**Lorimer, Bremner, Clarke, Gray**), **A. C. Milan** (care anunță un sezon de mari aspirații, trofeul nr. 2 al cupelor europene și titlul italian), **Atletico Madrid** (avantajată de împrejurarea că aliniază o formație omogenă), **Carl Zeiss Jena**, un unsprezece de mare rezistență, capabil deci să suporte rigorile lungii competiții.

● **CUPA U.E.F.A.**: grupul echipelor în căutarea consolării sau învingătoarelor de ieri din celelalte întreceri continentale, face ca lupta să fie foarte echilibrată în această competiție care, în nici un caz sub acest aspect nu poate fi denumită cupa nr. 3 a Europei. Pe cine găsim aici? Mai întâi două foste campioane ale Europei, **Internazionale și Feyenoord**. Apoi pe **Borussia Mönchengladbach** (ce ar fi ca sortii să ne dea iarăși un duel între fostele campioane ale Italiei și R. F. a Germaniei, care a produs atîtea dramatice momente, incidente, sancțiuni?), pe **Valencia**, pe **Tottenham** — deținătoarea actuală a trofeului. Aici mai joacă **Liverpool, Dynamo Berlin, Torino, Honved, Cagliari, Fiorentina**, toate echipe cu palmares remarcabile.

CE NE SPUNE PRIMA MANȘĂ?

Cu rodajul efectuat în competițiile interne — campionate sau cupe — (în „calcio”, de pildă, jocurile de cupă au precedat startul meciurilor de ligă) — cele mai valoroase echipe de club de pe continentul european, reprezentante ale diferitelor soccere, au intrat, de miercură trecută, în focul disputelor cu caracter internațional. A fost o zi plină de întreceri, care de care mai pasionante — pe toate cele trei fronturi, „Cupa campionilor”, „Cupa cupelor”, „Cupa U.E.F.A.” — încheiate, ca în fiecare an, cu rezultate mai mult sau mai puțin prevăzute.

CE NE SPUNE PRIMA MANȘĂ?

Fortînd puțin lucrurile și comparînd cu open-urile tenisimenilor vom vedea că acești „Năstase” ai fotbalului, fericiți, în genere, de concurența de aceeași talie, se pot considera, după aceste prime partide, cu un picior în cel de-al doilea tur.

Intr-adevăr, privind rezultatele din chenarul alăturat, vom putea constata că principalii favoriți ai întrecerilor au obținut câștig de cauză în întîlnirile lor cu adversare mai slab cotate la bursa valorilor. Ne referim, desigur, îndeosebi la cele petrecute în „Cupa campionilor europeni”, competiție aflată în centrul atenției, domeniu în care deținătoare de titluri, ca **Real Madrid, Derby County, Anderlecht, Ujpest Dozsa, Gornik Zabrze** și am adăuga-o aici și pe campioana țării noastre, **F. C. Arges**, au și luat o serioasă opțiune pentru retur.

Nu tot atât de ușor i-a fost lui **Bayern München**, echipa lui **Müller** și a lui **Beckenbauer** care, la **Istanbul**, în întîlnirea cu **Galatasaray**, n-a obținut decît un draw, rezultat, însă, apreciem noi, asigurător pentru întîlnirea revanșă. Oricum, într-o situație mai delicată decît formația müncheneză, pentru retur, se află, după rezultatele primei manșe, cele două surori de gîntă latină **Benfica Lisabona** și **Juventus Torino**, ambele trebuind să câștige, acasă, la minimum două puncte diferență, întîlnirile — retur cu **F. C. Malmoe** și, respectiv, **Olympique Marseille**.

Deși învingătoare, reputata **Celtic Glasgow** se află într-o ipostază deloc de invidiat, intrucît din cauza fragilității 2-1, smuls, în extremis, acasă, necunoscutei norvegiene **Rosenborg Trondheim**, va trebui să lupte din răsputeri în scopul de a se menține în competiție, ea, **Celtic Glasgow** — câștigătoare a unei ediții a Cupei campionilor europeni — cine credea că va obține o victorie atît de chinuită!

Surprize mai multe au văzut, însă, celelalte două competiții europene, „Cupa Cupelor” și, mai ales, „Cupa U.E.F.A.”, pentru că aici, mai mult decît în C.C.E., sortii au programat din prima manșă o serie de partide echilibrate, cum au fost **Spartak Moscova — A.D.O. Haga, Schalke 04 — Slavia Sofia, Standard Liège — Sparta Praga, Sporting Lisabona — Hibernians Edinburg, F. C. Zürich — West Ham United** — în Cupa cupelor, **Dynamo Tbilisi — Twente Enschede, Liverpool — Eintracht Frankfurt, Manchester City — F.C. Valencia** — în Cupa U.E.F.A.

Surprizele la care ne referim sînt de diversă natură, ele privind atît rezultatul în sine (așa,

de pildă, în Cupa cupelor, **Leeds United** abia a scos un egal cu **Ankaragücü**; în Cupa U.E.F.A., **Nîmes** a cedat, acasă, în fața lui **Grasshoppers**, cit, mai ales, unele scoruri fluvii: 9-0, 7-0, 6-0, acest din urmă rezultat fiind înregistrat — cine și-ar fi închipuit? — într-un joc, **Slovan Bratislava — Vojvodina Novi Sad** — care se anunța destul de tăios. Ce s-o fi petrecut cu băietii lui **Boškov**?

Fără să se numere printre marile favorite, un culoar bun pentru mînașa a doua au prins și „ambasadoarele” noastre. Pe **F. C. ARGES**, am pomenit-o mai sus; la fel ca ea, cu șanse mari de calificare în turul II, sînt creditate **RAPIDUL** (3-0, în dauna **Landskronen**), și „U” **CLUJ** (4-1, cu **Levski Spartak Sofia**). În caz de succes, pe care noi îl dorim din inimă, reprezentantele noastre ar repeta, într-o bună proporție, isprăvile lor de anul trecut.

S-a înscris, de pe-acum, U.T.A. ca o excepție nedorită? Să amînăm deocamdată răspunsul pe care cu toții îl sperăm... negativ.

G. NICOLAESCU

FILE DIN ISTORIA CUPELOR EUROPENE

● Dintre cele trei competiții europene inter-cluburi, cea mai „bătrînă” este Cupa campionilor. S-a născut în 1955. Cupa cupelor are „certificat de naștere” datat cu anul 1960, după ce cu trei ani înainte luase ființă Cupa orașelor țiguri, devenită succesiv Cupa europeană a țărilor și Cupa U.E.F.A.

● Întrecerea echipelor campioane s-a născut dintr-o replică a presei sportive franceze la o afirmație a cronicarilor britanici. În 1954, **Wolverhampton** — echipă din primul eșalon englez — reușise două victorii (cu 4-0 și 3-2) în meciurile amicale cu **Spartak Moscova** și, respectiv, **Honved Budapesta**. Ceea ce a făcut pe un cronicar al ziarului „Daily Mail” să-și intituleze un articol astfel: „**Wolverhampton este campion mondial inter-cluburi**”. Răsposta a venit imediat din Franța. **Gabriel Hanot** reputat tehnician și ziarist sportiv, a fost autorul unui articol publicat de „L'Equipe” în care atrăgea atenția că afirmația era prea hazardată, că trebuie așteptat ca **Wolverhampton** să joace și la Moscova și la Budapesta și că, după aceea, să-și măsoare forțele și cu alte echipe de club europene de valoare internațională, ca **A. C. Milan** sau **Real Madrid**. În final, **Gabriel Hanot** lansa ideea înființării unui campionat mondial sau cel puțin a unui european, intercluburi.

● Așadar, ideea creării Cupei campionilor s-a născut în redacția ziarului „L'Equipe” în 1954, iar părintele competiției, care azi a cucerit bătrînul nostru continent, este **Gabriel Hanot**. Lui i s-au adăburat **Jacques de**

Ryswick și **Jacques Ferran**. A fost redactat un proiect de regulament care a fost supus federațiilor naționale și apoi celor mari cluburi din Europa. Și pentru că federațiile se mențineau pe o poziție pasivă, eforturile au fost îndreptate spre cluburi. Delegații multora dintre ele au făcut vizite la „L'Equipe”, dîndu-și acordul de principiu. Asta se întîmpla în decembrie 1954. Rămînea să fie convinse organele oficiale.

● O primă intervenție la F.I.F.A. Dar forul internațional, prin președintele său, **Seeldrayers**, s-a declarat incompetent. Luase ființă Uniunea Europeană de Fotbal Asociație (U.E.F.A.). Inițiatorii s-au adresat atunci acestui for, într-o sedință ținută la Viena la 2 martie 1955. U.E.F.A. n-a respins proiectul, dar nici nu l-a aprobat. În această situație, inițiatorii competiției au convocat la Paris, la 2-3 aprilie 1955, pe reprezentanții a 16 cluburi, de fapt participante la prima ediție. Această reuniune a forțat asentimentul forurilor internaționale. În mai, F.I.F.A. a aprobat competiția cu condiția ca ea să fie organizată de U.E.F.A. La 21 mai 1955, Cupa campionilor s-a născut oficial, iar la 4 septembrie s-a disputat primul meci la Lisabona. **Spartak Trnava** — **Partizan Belgrad**.

● Succesul crescînd al noii competiții a determinat înființarea cupelor-fiice (Cupa orașelor țiguri, Cupa cupelor), a cupelor-surori (Cupa campionilor în America de Sud, Africa) și a cupelor-verișoare (baschet, volei, handbal, rugbi, hochei pe gheață).

TURUL I — REZULTATE

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI 1972/73 (Finala: mai 1973, Belgrad)

Real Madrid — Keflavik	3-0 27.IX
Anderlecht Bruxelles — B.K. Velle	4-2 27.IX
Ujpest Dozsa Budapesta — F. C. Basel	2-0 27.IX
Celtic Glasgow — Rosenborg Trondheim	2-1 27.IX
Galatasaray Istanbul — Bayern München	1-1 27.IX
Olympique Marseille — Juventus Torino	1-0 27.IX
FF Malmö — Benfica Lisabona	1-0 27.IX
S. W. Innsbruck — Dynamo Kiev	0-1 27.IX
T.S.K.A. Sofia — Panathinaikos Atena	2-1 27.IX
Süema Wanderers La Valetta — Gornik Zabrze	0-3 27.IX
1 FC Magdeburg — Pajoseura Turku	6-0 27.IX
1 FC Magdeburg — F.C. Arges	0-2 27.IX
Arris Bonneweg Luxemburg — F.C. Arges	2-0 27.IX
Derby County — Leuzencler Sarajevo	2-1 27.IX
Weterford — Omonia Nicosia	2-1 27.IX

CUPA CUPELOR (Finala: 16.V.1973, Paris)

Hastia (Pranta) — Atletico Madrid	0-0 27.IX
Red Boys Differdange — A. C. Milan	1-4 27.IX
Floriana La Valetta — Perenevaros Budapesta	20.IX 27.IX
Slavia Sofia — Schalke 04 Gelsenkirchen	2-1 27.IX
Standard Liège — Sparta Praga	1-0 27.IX
Spartak Moscova — F. C. Haga	1-0 27.IX
Wikinur Reykjavik — Legia Varsovia	0-2 27.IX
Ankaragücü — Leeds United	1-1 27.IX
Hafduk Split — Frederikstad (Norv.)	1-0 27.IX
Rapid Viena — P.A.O.K. Salonic	0-0 27.IX
F. C. Zurich — Wrexham (Wales)	1-1 27.IX
Sporting Lisabona — Hibernians Edinburg	2-1 27.IX
Rapid Bucuresti — Landskrona Boys	3-0 27.IX
Cork Hibernian — Perseporikos Larnaka	2-1 4-1
Fremad Amager (Dan.) — Besa Kavala	1-1 27.IX

S.C. Carl Zeiss Jena — **Mikkelin Pallolijat** 6-1 27.IX
(*) Ambele jocuri s-au disputat în Irlanda.

CUPA U.E.F.A. (Finala: 9 și 23 mai 1973)

Gr. 1 Borussia Mönch. — Aberdeen	3-2 27.IX
Lyn Oslo — Tottenham Londra	3-4 27.IX
Aaibidaberg — F. C. Bruges	3-5 27.IX
Bjldovre FF (Dan.) — IFK Helsinki	3-0 1.3-0
Gr. 2 Manchester City — F. C. Valencia	2-2 27.IX
1 FC Köln — Bohemians FS (Eire)	2-1 27.IX
Vikinger Stavanger — IBW Westman (Is)	1-1 27.IX
Honved Bud. — Partick Thistle (Sc)	1-0 27.IX
Gr. 3 Feyenoord Rotterdam — Rumelange US	4-0 27.IX
F.C. Liverpool — Eintracht Frankfurt	2-0 26.IX
O.L. Nîmes — Grasshoppers Zurich	1-2 27.IX
Vitoria Setubal — Zagłębie Sosnowiec	6-1 27.IX
Gr. 4 Stoke City — F.C. Kaiserslautern	3-1 27.IX
Racing White (Bel.) — CF Barreirense	20.IX 27.IX
A.C. Torino — Las Palmas (Sp.)	2-0 27.IX
Sorhaux — Frem Copenhagen	1-3 27.IX
Gr. 5 Olympiakos Pireu — Cagliari	2-1 27.IX
Angers — Dynamo Berlin	1-1 27.IX
„U” Cluj — Levski Spartak Sofia	4-1 4 X
F. C. Porto — C.F. Barcelona	20.IX 27.IX
Gr. 6 St. roșie Belgrad — F. C. Lausanne	5-1 27.IX
Inter. Milano — F. C. La Valetta	6-1 27.IX
Beroe St. Zag. — F. C. Austria Viena	7-0 27.IX
U. T. Arad — I.F.K. Norrköping	1-2 27.IX
Gr. 7 EPA Larnaca — Ararat Erevan	0-1 27.IX
A.E.K. Atena — Salgotarjan	3-1 27.IX
Esiksehrspor — A. C. Fiorentina	1-2 27.IX
Dukla Praga — O.F.K. Beograd	2-2 27.IX
Gr. 8 Slovan Bratislava — Voliv, Novi Sad	6-0 27.IX
Dynamo Tbilisi — Twente Enschede	3-2 27.IX
Ruch Chorzow — Fenerbahce Istanbul	3-0 27.IX
Dynamo Dresden — Vöest Linz	2-0 27.IX

ATRIBUTELE ECHIPEI POLONIEI, LAUREATA DE LA MUNCHEN

O apariție inedită pe lista campioanelor olimpice la fotbal: selecționata Poloniei. Oamenii antrenorului Kazimierz Gorski (succesorul lui Konczewicz) au stopat, în mod surprinzător pe fotbalistii maghiari din marșul, care pînă la finală se anunța triumfător, spre al treilea titlu olimpic consecutiv.

Deși făcea parte din lotul „celor patru mari favorite” ale ediției 1972 a turneului olimpic, datorită faptului că aceste reprezentative erau în fapt echipe naționale prime, totuși cea poloneză nu se bucura de prea mare credit în ochii specialiștilor europeni. Preferințele acestora se îndreptau, în ordine, spre Ungaria, U.R.S.S. și R.D.G. Pledau în favoarea acestora nu numai palmaresul, ci și ultimele lor evoluții. Desfășurarea jocurilor din cele patru grupe preliminare a redus, treptat, numărul favoritelor la două: Ungaria și... Polonia, dar prima continuă să înfrunceze cele mai multe sufragii, deși abia reușise să iasă cu fața curată din partida cu Brazilia, cu care a terminat la egalitate. Drumul celor două echipe spre etapa semifinalelor a însemnat o cursă fără înfringeri:

Ungaria: 5-0 cu Iran, 2-2 cu Brazilia, 2-0 cu Danemarca.
Polonia: 5-1 cu Columbia, 4-0 cu Ghana, 2-1 cu R.D.G.
Ultimul succes al polonezilor a făcut să urce cota pronosticu-

rilor, dar principala favorită rămânea Ungaria, care a terminat cu victorii grupa semifinală, în timp ce polonezii n-au reușit să dispună de Danemarca (1-1), învinga Ungariei. În orice caz, semifinalele au confirmat evoluțiile preliminare ale acestor două selecționate:

Ungaria: 2-0 cu R.D.G., 4-1 cu R.F.G., 2-0 cu Mexic.

Polonia: 1-1 cu Danemarca, 2-1 cu U.R.S.S. (!), 5-0 cu Maroc

Așadar, bilanț sensibil apropiat: 6 5 1 0 17-3 11 pct. Ungaria și 6 5 1 0 19-4 11 pct. Polonia.

Finala se anunța pasionantă, dar... pronosticurile se îndreptau în continuare spre Ungaria. Era o echipă mai experimentată, mai călătă în partide decisive și cu individualități mai puternice. Prima repriză a acestei finale, disputată tot timpul pe ploale, pe teren alunecos, și transmisă în întregime de radioul și televiziunea vest-germană, a întărit convingerea că fotbalistii maghiari vor cuceri a treia oară consecutiv medalie de aur. Jocul a fost stăpînit de ei, datorită mijloacelor Szűcs și Kű. combinațiile, deși mai lente, au pus la grea încercare apărarea polonezilor, în care portarul Kostka și „libero”-ul Gorgon s-au distins, iar avantajul de un gol luat prin Varadi se părea că va fi majorat după pauză. Lucrurile însă nu s-au pe-

trept așa. Polonezii au revenit pe teren mai proaspeți decît partenerii lor, de parcă nu jucaseră o repriză. Și, la rîndul lor, au dominat jocul, dar mai accentuat decît o făcuseră oamenii lui Illovszki în prima parte. Mai combinațivi, mai rapizi, mai explozivi, jucătorii polonezi au prestat un fotbal în continuă mișcare, plin de fantezie, cu execuții tehnice de mare măiestrie și manevre tactice ingenioase, cu care și-au învingut adversarii, și în care vedete incontestabile au fost mijlocașii Deyna (golgeterul turneului olimpic, cu 9 goluri), Szoltysek, Kraska, ajutați de atacanții Gadocha și Maszzyk, dar și de fundași ofensivi Gut și Anczok, uneori ajunși pe aceeași linie cu Lubanski, virt avansat și în continuă deplasare, neliniștit apărarea maghiară chiar și atunci cînd nu avea mingea. Cele două goluri ale lui Deyna, rod al unor combinații de mare spectacol, au consacrat victoria jocului colectiv și în mișcare permanentă, ca un bloc care a funcționat magistral (9 în apărare, 7 în atac) și a pregătirii fizice superioare, excepțională pentru un final de turneu de șapte meciuri. Un joc, cel mai bun prestat de echipa antrenorului Groski, și două goluri care au dăruit fotbalului polonez cea mai mare performanță internațională din palmaresul său.

Petre GATU

Noua campioană olimpică

DE PRETUTINDENI

CONTRACTUL LUI BEST. UN CONTRACT PE VIAȚĂ?
Majoritatea comentariilor presei mizează referitoare la marea surpriză produsă de semnarea unui contract pe șase ani între Manchester United și George Best, eveniment cu totul neașteptat, date fiind aprinsele conflicte din ultima vreme dintre cele două „partii”, subliniază că acest contract, poate fi socotit „pe viață”, pe rînd fotbalistică. În adăvăr, e greu de crezut că — chiar dacă va atinge limita contractului — Best va mai fi solicitat de cineva la vârsta de 35 de ani! De altfel, tînușul ei a mărturisit că vorbea de un termen mai mult simbolic, șase ani însemnînd mult, foarte mult pentru el de aici înainte.

UN MORT ȘI 33 DE RĂNITI ÎN LUPTA PENTRU A-L VEDA PE PELE. La Port of Spain, capitala Trinidadului, s-a înregistrat un accident grav. Urma să evolueze acolo celebra echipă braziliană Santos și numărul celor ce au dorit să-l vadă pe Pele et comp. a fost enorm, depășind cu mult limitele stadionului. Cei peste 15.000 de spectatori, rămași fără bilete la porțile stadionului, au organizat un veritabil asalt spre a pătrunde în arenă. A rezultat o mare aglomerație la porți, a urmat o încăierare între spectatori: poliția a intervenit restabilind cu greu ordinea. Bilanțul incidentelor, un mort și 33 de grav răniți. Meciul a fost anulată, spre evitarea repetării dezordinilor. Santos a plecat din Trinidad fără să fi jucat.

SCRISOARE DIN BRAZILIA

TRISTUL VALS NU SE OPREȘTE...

Înainte de a fi angajat de un club, antrenorul e cel mai bun specialist din lume. Cînd încep înfringerile, încep discuțiile cu conducătorii care se bagă unde nu le fierbe oala: iar cînd suporterii se agită din cauza rezultatelor slabe sau a indisciplinei jucătorilor, antrenorul e un om pierdut. Plătește oalele sparte și e nevoit să demisioneze, dacă... nu este demis.

Dintre cluburile statului Sao Paulo, numai patru și-au menținut antrenorul: Sao Paulo F.C. (Alfredo Ramos), Palmeiras (Osvaldo Bradon) Guarani (José Duarte) și America (Vail Mota). Bradon și Alfredo Ramos știu foarte bine că la ora cînd pierd campionatul sint și ei concediați.

Portugueses de Desportos a schimbat și ea în acest sezon mai

mulți antrenori. La fel s-a petrecut cu Sao Bento, Ferroviaria și marele F.C. Santos, care l-a ținut pe Lula 13 ani, a schimbat doi antrenori: Jair Rosa Pinto și Mauro Ramos. Avîndu-l acum ca antrenor pe Pepe, faimosul extrem stînga care a ajuns la conducerea tehnică fiindcă... este nașul lui Pele.

Corinthians l-a schimbat pe Francisc Sarno, antrenorul-scriitor, fiindcă nu obținea rezultate. A venit Lui Zinho, un fost jucător, dar acesta a rezistat prea puțin, lăsînd locul lui Duque, și el fost jucător, licențiat în educație fizică, antrenor diplomat. Căderea lui Rubens Minelli de la Portuguesa s-a datorat pur și simplu faptului că nu izbutea să

obțină victoriile pe care clubul le aștepta. Minelli este un antrenor capabil, lucrînd foarte bine. Dar pe teren, lucrurile nu depind numai de capacitatea antrenorului. Cîneva (ce ingratitudine...) trebuie să plătească și Minelli a fost demis, lăsînd loc lui Wilson Francisco Alves, un specialist mai puțin pregătit, mai puțin dotat, dar foarte muncitor și bun observator tactic. Cum nimeni nu este miraculos, nici Wilson nu este. Acum el este demis, urmînd destinul implacabil al antrenorilor care nu dau rezultate.

Dacă José Duarte a rezistat la Guarani și Vail Mota la America, faptul se datorește lipsei de condiții ale celor două echipe de a lupta pentru titlu și, după cum se pare, unei mai bune înțelegeri a

conducerii asupra problemelor legate de victorii și înfringeri.

Așadar, nici în fotbalul tri-campion mondial, antrenorul nu are stabilitate. Există, din păcate, o concepție falsă că responsabilul tehnic poate face din înțar armăsar. Și cînd nu reușește, pierde serviciul!

Poate, într-un viitor apropiat, profesiunea de antrenor va fi mai prețuită, iar conducătorul tehnic nu va mai fi considerat un „om al minunilor”, ci pur și simplu ceea ce este în realitate: un tehnician cu puteri normale, capabil să dea echipei forma fizică, tehnică și tactică în raport cu valoarea jucătorilor.

PEDRO VILLA

Sao Paulo, septembrie

EFORTURILE FRANCEZE

Carnet extern

Am publicat, în coloanelor revistei noastre, cu citra timp în urmă, hotărîrea oficialităților franceze de a se înființa un Institut național de fotbal. Organizat sub patronajul Ministerului Tineretului și Sportului, acest institut funcționează sub directă responsabilitate și îndrumare a federației de resort și a ligii cluburilor franceze. Sediul său este la Vichy, unde există toate amenajările necesare funcționării sale.

Începuturile sînt mai mult de tatonare a unei asemenea acțiuni. Doar 40 de elevi, între 16 și 18 ani, vor fi admisi în urma unui examen care va avea loc la 14 octombrie. Durata lui, doi ani. Cursul are o programă mixtă, adică și cursuri de cultură generală și cele teoretico-practice, legate de fotbal. Cursurile urmăresc, în paralel, să predea celor 40 de elevi și noțiunile pretinse de conducerea antrenamentelor, absolvenții primînd și diploma de instructori de fotbal. Pierre Pibarot, cunoscut tehnician al fotbalului francez, a fost numit director al acestui institut. Se cuvine să subliniem eforturile franceze...

Dar și să amintim reflecțiile provocate de anunțarea

creării acestui institut. S-a subliniat, astfel, cu toată justetea că acești 40 de elevi nu reprezintă nimic față de imensa masă a elevilor care, din pricina sistemului de organizare a școlilor, nu au nici o posibilitate de a practica fotbalul în mod organizat. Presa reproșează faptul că nu s-a izbutit de fel ca acest sport să intre între cele prevăzute de programa analitică și să angajeze astfel, într-o practică regulată, sute de mii de copii.

„Institutul nu are decît valoarea exemplului, scrie L'Equipe, dar în nici un caz nu poate reprezenta un aport substanțial la ridicarea fotbalului nostru care a dispărut literalmente de mai bine de cinci ani din pozițiile de frunte ale activității europene. Pentru a reface această rămînire în urmă sînt necesare măsuri de amploare și adîncime”, arată citatul ziar parizian. O constatare reală, dacă ne gîndim că absența școlii, în cazul Franței, din sistemul competițional al fotbalului nu poate să producă decît rău activității echipelor de pitici și juniori, baza vieții acestui sport

Eftimie IONESCU

• OPINII • OPINII • OPINII • OPINII •

SĂ NU SE SPARGĂ OUL DE AUR...

„Mai presus de orice trebuie să recunoaștem că fotbalul în Anglia a ajuns o mare afacere. Într-adevăr, MARE... jucătorii vor tot mai mulți bani, pentru interviuri, articole, cărți, etc.; cluburile vor un public mai numeros, rezultate mai bune, mai mari beneficii de la TV. Dar fiecare trebuie să aibă

grijă să nu omoare gîsca care face oul de aur”. Comparatia pe care Eric Batty o face este mai mult decît grăitoare, chiar dacă prin antiteză „oul de aur” — adică fotbalul englez — devine în titlul articolului său, publicat în revista „World Soccer”, doar un „licăr de lumină” în anul 1972.

Și cum în întinerie chiar și un ou de aur se poate sparge, grija apare îndreptățită. Dar de ce atîta întinerie în fotbalul englez? Pentru că, așa cum precizează comentatorul revistei londoneze, managerii cluburilor vorbesc mult despre fotbalul ofensiv, dar practic fac foarte puțin din ceea ce predică. O primă cauză ar fi deci... ceața vorbelor goale. Dar aceasta e totul? Nu, căci „mulți dintre antrenori, după ce ticluiesc cu fariseism fraze frumoase, le spun jucătorilor lor înaintea meciurilor: „Baricadați-vă în apărare, nu vă aventurați în fața și dacă luăm avantaj rămîneți la cutie și determinați adversarul să vină la voi”. Sau își sfătuesc astfel elevii: „Supravegheați acest jucător tot meciul și nu-l lăsați să joace!”. O altă cauză, deci, norul cenușiu al antijocului.

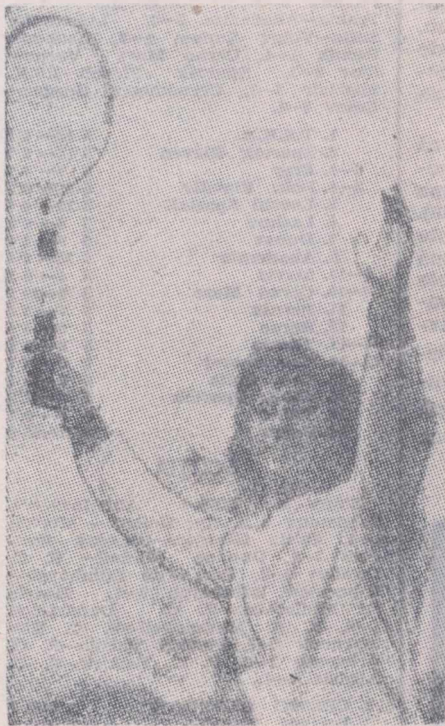
Eric Batty nu se sfîșiește, însă, să deplaseze discuția de pe planul tacticii de joc în cel al organizării fotbalului ca sport, din cel al spectacolului propriu-zis, în culisele acestuia: „Noi criticăm fotbalul italian că plătește enorme sume de transfer; pentru că permite cluburilor să ajungă în situații financiare teribile; pentru că acceptă jocul negativ... Dar totul se întîmplă, or începe să se întîmple și la noi, în fotbalul englez. Noi trebuie să recunoaștem simptomele bolii profesionismului și să avem grijă să nu cădem în aceeași capcană ca fotbalul italian”.

Și ca măcar o „rază de lumină” să cadă, totuși, pe „oul de aur”, comentatorul englez conchide, jumătate în glumă, jumătate în serios: „Singurul obicei italian care n-a prins încă în Anglia este cel de a întîmpina echipa națională după eșec, la aeroport, cu ouă și roșii stricate”.

Măcar ar fi...

Paul SLAVESCU

Am publicat în această pagină multe instanțanee cu portari învinși de
tăria sau plasamentul șutului adversarului, lată și unul cu apărătorul
buturilor învingător, deși dificultatea mingii este maximă : e vorba de
apărarea unui penalty, pe care portarul o efectuează printr-o săritură
desprădă.

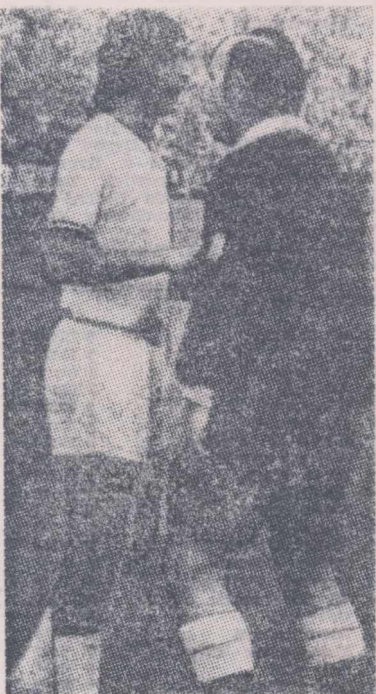

GERD MULLER
CAMPION
SI LA... TENIS!

În perioada de pregătire pentru noul campionat al R. G. a Germaniei (întrecerea a început sîmbătă trecută), „tunurul” lui Bayern München, Gerd Müller s-a antrenat cu o deosebită rivnă, atenția sa fiind îndreptată spre condiția fizică și perfecționarea titlului. În meciurile amicale disputate în acest timp nu prea fusese mulțumit de eum jucase și în campionat vrea să-și păstreze titlul de golgeter. Fotografia alăturată îl prezintă însă într-o postură poate surprinzătoare: aceea de jucător de tenis de cîmp. Nu trebuie să mire. Müller a găsit ca memento de tenis îl ajută foarte mult în pregătirea sa fizică. De altfel, antrenorul său Lottick, a și organizat un campionat de casă la care au participat toți jucătorii. În finala au ajuns Müller și portarul Sepp Maier. Nici acesta din urmă n-a reușit să reziste „bombelor” lui Müller, pornite de data aceasta din racheta. Și brațele ridicale ale lui Gerd înseamnă victorie în finală.

ȘI CRUYFF SE ENERVEAZĂ...

Mai cu seamă, că (și... proba de la Buenos Aires e cea mai recentă), fundații nu se stiesc să-î verifice spectaculozitatea căzăturilor și îl atacă fără menajamente. Așa că se mai văd și scene ca cea de sus, când o reacție a celebrului olandez întilnește avertismentul orbitrului.

CALLAGHAN SI RECORDURILE

Extremul dragă al lui LIVERPOOL, internaționalul IAN CALLAGHAN, în vîrstă de 29 de ani, pierdută lipsă de la prima echipă în următoarele trei meciuri. De ce? Pentru a bate recordul lui BILLY LIDELL, care a jucat 532 de partide în prima formație a aceluiași club! De menționat că actualii deținători ai recordului a realizat impresiionanta cifră în mare parte prin jocuri în campionat: 492. CALLAGHAN o atinge prin 419 partide de campionat și restul pînă la 539, însumat de cupă, de cupe continentale, de trofee și LIVERPOOL CUP, CALLAGHAN debutat în prima formație a penultimului club din orașul său natal în 1940, la vîrstă de 17 ani, deci. Să subliniem că în toată această perioadă, el n-a lipsit decît din 37 de întâlniri, dintre care 21 de absențe cauzate de o operație de menisc.

FURIA PLECATULUI

Pus pe lista transferărilor, și chiar plecat la Santos în Brazilia, fostul jucător al lui Internazionale, Jair, și-a dat... drumul la gură cum se spune și a făcut declarații destul de răucredincioase la adresa fostului său club:

....De cînd a plecat Helenio Herrera, a spus printre altele Jaur, situația lui Internaționala a devenit tot mai proastă. Primele lupturi de grație i le-a dat Heriberto Herrera; dar Internazională continuă opera acestuia. Lucrurile stau foarte prost, mai cu seamă în privința raporturilor cu jucătorii. Și, ba spun, anul acesta Inter trebuie să abia nove cu carul ca să reușească să fie prezent în lupta pentru titlu.

GREȘALA DRESORILOR

La meciul dintre F.C. Köln și Fortuna Düsseldorf, din cadrul primei ligi a campionatului R. F. a Germaniei, s-au petrecut o serie de incidente regretabile, pricinuite de năvala pe teren a unui grup de huligani, care au întrerupt partida. Poliția a intervenit cu energie, utilizând o seamă de mijloace, printre care și ciinii dresați. Nu-ai că oceația, dovedind un regretabil exces de jucerători, așa cum se vede în fotografie ca au procedat cu extremul

MASCOTA (un tigru)
N-A FOST DE FOLOS

Cînd jucătorii selecționatei olimpice a Malaeziei au descins pe aeroportul din München, personalul de serviciu, oficialii vest-germani veniți în întâmpinarea lor și pasagerii care așteptau ora plecării au fost străbătuți de un fior de teamă. Oaspeții erau însoțiți de o mascotă puțin obișnuită: un tigru, în vîrstă de 9 ani, cu privire blîndă dar colți ascutiți, cu care fotbalistii asiatici s-au și fotografiat. Numai că „Tuah” — numele tigrului (în românește: Noroc) nu le-a prea purtat noroc. Jucătorii din Malaezia s-au clasat pe locul 3 în grupa preliminară a turneului olimpic...

MOZAIC

trei jucători ai lui din linia de mijloc (Honds, Robson, Brooking): „Fiecare dintre voi trebuie să marcheze cîte 10 goluri în acest campionat. Alt-

discuție propunerii antrenorului lui A. C. Milan, Nereo Rocco, ca directorul tehnic al reprezentativei, Vukobreggi, să fie asista, prin rotație, la fiecare meci al naționalei de cîte doi antrenori din prima divizie.

● La 3 octombrie, la Basel, o selecționată sudamericană (cuprinzând șapte fotbalisti argentinieni) va susține un meci cu o selecționată europeană; încasările sînt destinate fondului pentru copii al UNESCO.

fel consider că nu
v-ați făcut datoria".

● **Federatia italiana**

O CONCURENȚĂ PENTRU... LO BELLO!

Arceata dragălaşă fetiță (născ. a Popului 11.03.1968) lăbustează foarte mult fotbalul. Aici de mult începe să aibă mulțumiri numai cu practica și cu jocul în teren. Încă nu are oarecare cunoștințe teoretice. Numai că s-a izbit de o mare dificultate: cunoașterea engleză nu admite femei în arbitraj și, în consecință, i-a răspins cerințele Heleniei Brăgic, cum se numește candidata. Totuși, sperăm că până la urmă va obține o deservire și va putea să devină riverană. Nu Belia...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică : Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică : Alexandru MUSCA

● În turneul olimpic s-a remarcat foarte tânărul jucător sovietic, **Blohin**; în vîrstă de numai 20 de ani, pe care îi va împlinea în noiembrie, el s-a arătat un vîrf de atac plin de calităţi. **Blohin** a fost promovat din reprezentativă de tineret a U.R.S.S., în care a jucat de 10 ori pînă acum.

● Tot de la turneul olimpic i cei doi **Dunăi** din echipa Ungariei sînt veri, nu frați. De remarcat că, într-un meci în care cel mai "celebru" dintre ei, **Antal**, a fost într-o zi slab, nemarcând nici un gol, vărul său l-a răzbuțat înscîrind două.

● Comitetul de organizare a viitorului campionat mondial a anunțat că sediul său va fi la Frankfurt. Decizia este normală fiindcă el va funcționa în sediul Federației vest-germane de fotbal din orașul amintit. Münchenul figurează pe tabloul competiției supreme din 1974 numai prin găzduirea finalei.

● Sînt tot mai insistente părerile care vorbesc despre demiterea antrenorului **Invernizzi** (Internazionale) sîi înlocuirea lui cu **Scopigno**, fostul antrenor al lui Cagliari, echipa care îl are acum ca director tehnic pe **Edmundo Fabbri**.

● Noua stea a fotbalului suedez, Eda-
truem, confirmă meci
de meci valoarea sa.
N-a fost meci, în a-
cest sezon, în care el
să nu apară pe listă
autorilor de goluri, fie
că a fost vorba de o
partidă a reprezentă-
tivei, fie că juca în
echipa lui de club,
Aavidaberg.

● După zece ani de absență din campionatul spaniol, **Del Sol** și-a făcut reapariția în formația Betis Sevilla. Se înțelege că spectatorii l-au primit cu multe aplauze pe jucătorul care a făcut parte în această perioadă din echipe italiene.

● Ron Greenwood, directorul tehnic al echipei engleze West Ham, le-a spus următoarele câștigătorilor:

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI MONDIAL LA „ORDINEA ZILEI“

CAMPIONATE ÎN EUROPA BULGARIA

De acum și până spre sfârșitul lui 1973, preliminariile Campionatului mondial, ediția 1974, vor domina agenda fotbalistică internațională. În toamna aceasta și, mai cu seamă, în anul viitor marea majoritate a grupelor calificatorii și-au prevăzut punctul de greutate al programului lor; observația este valabilă pentru cele mai multe dintre continente. În frunte cu cele două mari continente ale fotbalului, Europa și America de Sud. Coincidență cu intrarea, care se produce astăzi, a naționalei noastre în preliminariile probei supreme, iată și o succintă trecere în revistă a situației actuale a acestor întreceri mondiale, pentru cele 14 locuri din turneul final de peste doi ani. Singurele echipe fără emoții sint, cum probabil știți, cele ale Braziliei (campiona mondială „în funcție“) și R.F. a Germaniei (organizatoarea viitoarei ediții a competiției supreme).

TUR DE ORIZONT EUROPEAN

Prin cele nouă grupe ale sale, continentul nostru reprezintă ponderea preliminarilor. Până acum s-au disputat un număr relativ mic de partide. Dar, din această lună și până la sfârșitul lui noiembrie, intervine o deosebită intensificare a programului. Iată situația programului din grupele europene: **Grupa I:** o grupă mai... grăbită. S-au disputat până acum meciurile: Ungaria — Malta (2-0 și 3-0), Austria — Malta 4-0; Suedia — Ungaria 0-0 și Austria — Suedia 2-0. În acest an vor mai avea loc trei întâlniri: Suedia — Malta și Austria — Ungaria (ambele la 15 octombrie) și Malta — Austria (la 25 noiembrie). Echipa Ungariei are situația cea mai favorabilă, prin obținerea aceluși punct din par-

tida de la Stockholm. **Grupa a II-a:** trei partide prevăzute în această serie pentru anul în curs, până acum neavând loc nici un joc; e vorba de întâlnirile: Elveția — Italia (21 octombrie), Luxemburg — Turcia (22 octombrie) și Turcia — Luxemburg (10 decembrie). **Grupa a III-a:** și aici, un program timpuriu. Au avut loc întâlnirile: Belgia — Islanda (4-0 și 4-0), și Norvegia — Islanda (4-1). Partidele toamnei acesteia: Belgia — Olanda, marele șoc al grupei, la 19 noiembrie și Olanda — Norvegia (1 noiembrie). **Grupa a IV-a:** este grupa echipei noastre. **Grupa a V-a:** un singur joc în acest an, Țara Galilor — Anglia, la 15 noiembrie. Polonia este a treia echipă a grupei. **Grupa a VI-a:** echipa Portugaliei a și disputat două partide, dispunând de aceeași Cipru cu 4-0 și 1-0. În viitorul apropiat, încă un meci, Cipru — Bulgaria. **Grupa a VII-a:** reprezentativa iugoslavă apare de două ori în arenă, în această toamnă. La 19 octombrie, la Las Palmas (oraș ales de spanioli, care a dat naștere la multe discuții între cele două federații), se va desfășura una dintre cele două finale ale grupei, Spania — Iugoslavia. Pentru că e evident că între aceste două echipe se va alege câștigătoarea seriei. O lună mai târziu, fotbalistii iugoslavi vor întâlni pe teren propriu selecționata Greciei. **Grupa a VIII-a:** federațiile daneză și scoțiană au căzut de acord să rezolve, din acest sezon, „conturile“ din preliminarii: astfel, la 18 octombrie reprezentativa Scoției va fi musafira Da-

nemarcei, iar la 15 noiembrie scoțienii vor îndeplini rolul gazdelor. Selecționata Cehoslovaciei intră în arenă în 1973. **Grupa a IX-a:** iată cele trei partide ale sezonului de toamnă: Franța — U.R.S.S., la 13 octombrie; Irlanda — U.R.S.S., la 18 octombrie și Irlanda — Franța, la 15 noiembrie.

PE CELELALTE CONTINENTE

Vom remarca sub-grupa cea mai grăbită, aceea din America de Nord și Centrală (I), unde

Mexicul este virtual calificată în fața selecționatei S.U.A. și Canada. Pe continentul african, notăm necesitatea unui meci de baraj între selecționata Algeriei și Guineei, după ce ele și-au împărțit victoriile.

Observăm, cu surprindere, că fixarea datelor în grupele Americii de Sud întârzie. Doar în grupa a III-a (Peru, Chile, Venezuela), s-au stabilit patru date, toate în 1973. În prima grupă însă (din care fac parte echipele Uruguayului, Columbiei, Ecuadorului) și în a doua grupă (Argentina, Paraguay, Bolivia), discuțiile pentru definitivarea programelor continuă. Și, după toate probabilitățile, ele se vor întinde pe întreg anul 1973.

Doi selecționeri în situații diferite. Antrenorul vest-german Helmut Schön (slinga), deși gânditor în fotografie, nu are de trecut obstacolul preliminarilor. În schimb, zimbitorul Alf Ramsey va avea de înfruntat, cu echipa Angliei, asaltul proaspetei campioane olimpice, Polonia, și al vechii rivale din campionatul inter-britanic, Țara Galilor.

INDEPENDIENTE DEZMINTE — AJAX IA MĂSURI...

Mai sînt opt zile și cea de a 12-a ediție oficială a Cupei Intercontinentale trece în istorie. O istorie agitată, o istorie în care mai mult decît de calitatea meciurilor, de fotbalul etalat de cele două competiții, se vorbește de un război al nervilor, de jucători răniți sau scoși de pe teren cu targa, de încercări de intimidare... Pe scurt, aceste jocuri între echipele campioane de cluburi ale Europei și Americii de Sud, continentele unde se joacă cel mai bun soccer din lume, au devenit un prilej de răfuială a fotbalistilor sud-americani. În special a celor argentinieni, prezenți în șapte finale, dar numai de două ori victorioși. Sint proaspete, încă, în memoria noastră, de pildă, cele petrecute la meciul Estudiantes La Plata — A.C. Milan, disputat în 1969 și cu prilejul căruia a fost „arestat“ milanezul Combin...

Din aceste motive nu s-a prezentat în 1971, la finala cu Național Montevideo, campioana Europei, Ajax Amsterdam și s-a disputat o finală neoficială, lumea veche fiind reprezentată de Panathinaikos Atena, finalista C.C.E. de anul trecut.

Nici de data asta Ajax nu a

vrut să-și pună în pericol jucătorii, și doar la insistențele fostului președinte al U.E.F.A., Gustav Wiederkheer, care a promis că va fi prezent la meciul din capitala Argentinei, a acceptat să facă deplasarea peste ocean.

Atmosfera din jurul meciului Independent — Ajax, cît și cele petrecute pe stadionul din Buenos Aires, în timpul celor 90 de minute de joc, sînt cunoscute. Dar iată că, pe neașteptate, printr-un comunicat publicat în presă, clubul argentinian dezmințe cele declarate de olandezi și cere să fie asigurată securitatea jucătorilor săi în meciul din Europa.

Cert este că Ajax, indiferent de comunicatul venit de dincolo de ocean, a disputat ultimele sale două partide fără vedeta echipei și a atacului, Cruyff (înlocuit cu Muhren) și Blankenburg, stîncă apărării (tricolul său a fost preluat de tînărul Schilden). Dacă la Nijmegen, echipă din a doua jumătate a clasamentului, formația antrenată de Ștefan Covaci a triumfat clar (4-0), în schimb, duminică, a pierdut în fața rivalei din totdauna Feyenoord Rotterdam, cu 2-0. În ciuda jocului „fenomenal“ al lui Keiser, după cum scrie „France Football“.

În dorința de a asigura o cît mai bună desfășurare a manșei secunde a „Cupei Intercontinentale“, prevăzută pentru data de 28 septembrie, la Amsterdam, Ajax a ținut încă de pe acum să ia măsuri în vederea unei organizări fără greș. De pildă, în rîndul spectatorilor din Amsterdam și al suporterilor săi, se duce o intensă muncă de propagandă a calităților echipei din Argentina, ca și a dorinței clubului organizator ca spectatori — încă de pe acum au fost vîndute toate cele 60.000 de bilete — să păstreze de-a lungul întâlnirii o atitudine sportivă, civilizată.

NICI DE ACEASTĂ DATĂ DERBYUL SCOȚIAN N-A FACUT EXCEPȚIE DE LA O TRISTĂ TRADIȚIE. Desfășurat sîmbătă după amiază pe marele stadion Hampden Park din Glasgow, celebrul meci dintre rivalele de zeci de ani, Celtic și Rangers, a înregistrat și de această dată incidente și arestări. La poartă stadionului, s-au produs încălcări între grupuri de suporterți ale celor două cluburi și poliția a procedat la arestarea a 30 dintre cei mai turbulenți simpatizanți ai lui Celtic și Rangers. În stadion, înainte și după joc (borminat cu victoria lui Celtic la scorul de 3-1), s-a mai procedat la arestarea a nouă dintre spectatori, autori a noi încălcări.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

UN PACT RUPT DUPĂ 40 DE ANI. Între cele două mari cluburi din Manchester, United și City, exista o convenție tacită, anume că între ele să nu se efectueze transferări de jucători și nici concurențe în această direcție. Iată însă că, în sezonul actual, așa de negru pentru amîndouă, acest „pact“, vechi de 40 de ani, a fost călcat și un jucător de la Manchester City a trecut la rivala din oraș. E vorba de internaționalul galez Wyn Davies, centru înaintaș care a jucat și împotriva reprezentativei țării noastre cu prilejul meciurilor din grupele „Campionatului European“.

AMARILDO INDISPONIBIL PENTRU TREI LUNI. La primul antrenament desfășurat cu noua sa echipă, Vasco de Gama din Rio de Janeiro, Amarildo a suferit o gravă accidentare care îl face indisponibil pentru cel puțin trei luni; se știe că internaționalul brazilian revine de la săptămîna din Italia, unde a jucat la Fiorentina, Milan și Roma. El se pregătea să apară, duminică trecută, în noua sa echipă, în meciul de campionat cu Mineiro la Belo Horizonte.

ACTUALITĂȚI

NOUA CAMPIONA A ARGENTINEI

S-a încheiat campionatul Argentinei. El a consfințit victoria categorică a echipei San Lorenzo de Almagro din Buenos Aires care, cu patru etape înainte de terminarea întrecerii, era campioană pentru că nici una dintre celelalte competitori n-o mai putea ajunge; noua campioană este antrenată de Juan Carlos Lorenzo, fost director tehnic al echipei naționale și care a activat o vreme și în Italia. De notat o coincidență cu totul neobișnuită în obținerea titlurilor de către clubul San Lorenzo. El a câștigat campionatul din 13 în 13 ani, iată edițiile în care a ieșit victorios: 1933—1940—1959 și 1972. O singură excepție în această suită: „campionatul suplimentar“ din 1968...

TRATATIVE PENTRU UN MECI ROMÂNIA—BULGARIA

Ziarele bulgare de sport anunță că între federațiile de fotbal din Bulgaria și România se duc tra-

tative pentru perfecționarea unei partide amicale între primele reprezentative, întâlniri care să se dispute în 1973, la una din datele: 24 octombrie, 31 octombrie sau 7 noiembrie.

TREI ECHIBE ROMÂNEȘTI INVITATE ÎN TANZANIA

În perioada decembrie 1972 — februarie 1973 trei echipe românești vor evolua în Tanzania, invitate de forul de specialitate din această țară. Aceste echipe sînt: Sport Club Bacău, Petrolul Ploiești și Farul Constanța. Programul turneelor acestor trei cluburi va fi alcătuit și comunicat ulterior.

PENTRU AGENDA DV.

20. IX: Italia—Iugoslavia (meci amical).
24. IX: Gabon—Camerun
20. IX: Porto Rico—Haiti (Ambele jocuri au loc în cadrul preliminarilor C. M.).
27. IX: Trakia Plovdiv—Vardar Skopje (finala Cupei Balcanice Inter-cluburi, meciul-tur).

Etapa a V-a: T.S.K.A.—Levski Spartak 2-2, Beroe—Lokomotiv Plovdiv 0-3, Dunav—Slavia 1-0, Trakia—Akademik 3-2, Lokomotiv Sofia—Volov Șumen 2-0, Laskov—Pernik 1-1, Cerno More—Varna—Etar 2-1, Spartak Plevnen—J.S.K. Spartak 3-0, Cernomoreț Burgas—Botev 3-1.

1. T.S.K.A.	5 12-6 8
2. Spartak Plevnen	5 12-6 7
3-4. Etar	5 7-4 7
3-4. Lok. Plovdiv	5 11-8 7
5. Levski Spartak	5 13-6 6
6. Laskov	5 8-6 6
7. Dunav	5 5-7 6
8. Akademik	5 12-6 5
9-10. Slavia	5 4-5 5
9-10. Cerno More	5 9-10 5
11. Pernik	5 5-8 5
12. Beroe	5 8-6 4
13-14. Trakia	5 8-9 4
13-14. Cernomoreț	5 6-7 4
15. Lok. Sofia	5 5-15 4
16. J.S.K. Spartak	5 6-12 3
17. Volov	5 5-8 2
18. Botev	5 7-15 2

SCOȚIA

Etapa a III-a: Aberdeen—St. Johnstone 0-0, Ayr United—Morton 1-1, Celtic Glasgow—Glasgow Rangers 3-1, Dundee United—F. C. Dundee 2-1, East Fife Edinburgh—Hibernian Edinburgh 0-1, Hearts Of Midlothian—F. C. Dumbarton 1-0, F. C. Motherwell—F. C. Kilmarnock 2-0, Partick Thistle—F. C. Arbroath 1-2, F. C. Falkirk—F. C. Airdrie 1-1.

1. CELTIC GLASGOW	3 11-3 6
2. Dundee United	3 8-3 6
3. Motherwell	3 5-2 5
4. Ayr United	3 4-2 5
5. Aberdeen	3 1-0 4
6. Hibernian	3 3-1 4
7. Falkirk	3 4-2 4
8. Arbroath	3 4-2 4
9. Hearts	3 2-2 4
10. Partick Thistle	3 6-5 2
11. East Fife	3 4-5 2
12. F. C. Dundee	3 3-4 2
13. Glasgow Rangers	3 4-6 2
14. Airdrie	3 3-6 1
15. Morton	3 4-7 1
16. St. Johnstone	3 1-4 1
17. Dumbarton	3 1-5 1
18. Kilmarnock	3 2-3 0

ANGLIA

Etapa a IX-a: Arsenal—Liverpool 0-0, Coventry City—Newcastle United 0-3, Crystal Palace—West Bromwich Albion 0-2, Derby County—Birmingham City 1-0, Everton—Southampton 0-1, Ipswich Town—Stoke City 2-0, Leeds United—Leicester City 3-1, Manchester City—Tottenham Hotspur 2-1, Sheffield United—Chelsea 2-1, West Ham United—Norwich City 4-0, Wolverhampton Wanderers—Manchester United 2-0.

1. IPSWICH	9 15-9 13
2. Leeds	9 15-10 13
3. Everton	9 10-1 13
4. Arsenal	9 12-6 12
5. Liverpool	9 17-11 12
6. Tottenham	9 12-8 12
7. Sheffield United	9 13-10 11
8. Wolverhampton	9 18-16 11
9. West Ham	9 17-12 10
10. Chelsea	9 13-11 9
11. Newcastle	9 14-12 9
12. Norwich	9 7-12 9
13. Southampton	9 10-10 8
14. Derby County	9 7-8 8
15. Crystal Palace	9 7-10 8
16. W. Bromwich	9 10-11 7
17. Coventry	9 6-10 7
18. Birmingham	9 13-16 6
19. Manchester City	9 8-12 6
20. Leicester	9 9-16 5
21. Stoke City	9 8-11 5
22. Manchester United	9 8-10 4

OLANDA

Etapa a VI-a: A. Z. 67 Alkmaar—M.V.V. Maastricht 2-1, Haarlem—Sparta Rotterdam 0-4, F. C. Amsterdam—Excelsior Rotterdam 4-0, F. C. Den Haag—Go Ahead Eagles 1-0, P.S.V. Eindhoven—F. C. Den Bosch 3-0, N.E.C. Nijmegen—F. C. Twente Enschede 2-0, Feyenoord Rotterdam—Ajax Amsterdam 2-0, F. C. Groningen—Telstar Velsen 0-3, F. C. Utrecht—N.A.C. Breda 3-0.

1. FEYENOORD	6 15-2 12
2. Ajax	6 15-3 10
3. M.V.V.	6 10-8 8
4. F. C. Twente	6 7-8 8
5. Sparta	6 10-7 7
6. P.S.V.	6 9-7 7
7. F. C. Den Haag	6 9-7 4
8-9. Haarlem	6 5-7 4
8-9. F. C. Den Bosch	6 11-9 5
10. F. C. Amsterdam	6 5-7 5
11. N.E.C.	6 6-12 5
12-13. F. C. Utrecht	6 6-12 5
12-13. A.Z. '67	6 5-8 4
14. Telstar	6 4-9 4
15. Groningen	6 3-12 4
16. N.A.C.	6 3-6 3
17. Go Ahead	6 3-6 3
18. Excelsior	6 2-11 3

BELGIA

Etapa a III-a: Liège—Beerschot 2-1, Malines—Berlingen 1-1, Lierse—Anderlecht 2-1, Crossing—Racing White 1-1, F. C. Bruges—Anvers 2-1, Berchem—Diest 1-0, Standard Liège—St. Trond 1-0, Union St. Gilloise—Cercle Bruges 1-1.

1. STANDARD	3 3-0 6
2-3. F. C. Bruges	3 2-3 5
2-3. Lierse	3 2-3 5
4-6. Racing White	3 2-1 4
4-6. Crossing	3 2-1 4
4-6. Berchem	3 3-2 4
7-9. Anderlecht	3 2-3 3
7-9. Malines	3 2-3 3
7-9. F. C. Liège	3 2-3 3
10. Beerschot	3 2-3 2
11. Anvers	3 1-2 2
12-13. C. S. Bruges	3 1-2 2
12-13. Union St. Gilloise	3 1-2 2
14. Berlingen	3 1-3 1
15. St. Trond	3 1-3 1
16. Diest	3 2-7 0

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 39 din 24 septembrie 1972:

1. Sportul studentesc — Dinamo	2
2. S.C. Bacău — „U“ Craiova	1
3. C.F.R. Cluj — Petrolul	1
4. Jiul — C.S.M. Reșița	1, x
5. F.C. Argeș — Farul	1
6. Bologna — Juventus	1, x, 2
7. Cagliari — Atalanta	1
8. Lazio — Inter	2, x
9. Milan — Palermo	1
10. Napoli — Ternana	1
11. Sampdoria — Fiorentina	1, x
12. Torino — Lanerossi	1
13. Verona — Roma	1, x